

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia

PIAŢA LIBERTĂŢII BRĂŞOV

Telefon 226

Abonament anual 360 lei

Pentru streinătate 800 lei

Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin fine însuşi, cetăţene, şi pentru tine, la libertate, legalitate şi cinste.

Cel mai vechiu ziar românesc închină acest număr, cu profundă modestie dar cu cel mai înalt sentiment de recunoştinţă, în numele neamului pentru care a luptat şi luptă, memoriei binecuvântate a luptătorilor iniţiatori, a fundatorilor şi muncitorilor liceului „Andrei Şaguna“.

Înţelegem clipa serbătorească şi adâncul tâlc al jubileului de azi. Vrem deci să rămână urmă, ca'n vremurile bătrâne, de marea evlavie, neţărmurită, pe care generaţiile o datoresc acestui altar al ştiinţei.

Mai ales, astăzi, când lumina idealului împlinit a fost umbrită de atâtea porniri mărunte, isvorâte dintr'un materialism şi interese streine de tot ce este nobil şi curat, — de ce n'am aminti soarta vitregă, atât de nemeritată, a **intelectualităţii române** de azi — vrem să se ştie că nu avem putinţa să serbătorim, prin strălucite pagini, înfrumşetate de abundenţa tiparului bogat dar risipitor, evenimentul de astăzi care constituie cea mai curată glorie a intelectualităţii române.

Dacă nu am reuşit să împodobim acest număr cu tot ceea-ce ne dicta inima, sentimentele de recunoştinţă rămân tot atât de curate şi formează aceeaşi podoabă care se desprinde din trecutul de luptă al acestui ziar.

Smeriţi, ca în faţa altarului, colaboratorii acestui număr aduc prinosul lor de admiraţie şi recunoştinţă neperitorului monument de cultură.

Egoismul altruist

de: V. GOLDIŞ.

Primul director

O catedră şi o tribună

de: VOICU NIŢESCU.

Paradox totuşi adevăr.

Motorul eficient, inepuizabil indestructibil, unicul absolut sincer al voinţei, al tuturor făptuirilor omeneşti este, mai presus de orice îndoială, interesul goidic al individului.

Acest egoism are un singur regulator, societatea. Individul compun societatea, dar societatea direcţionează voinţa şi faptele individului.

Societatea sănătoasă reacţionează asupra individului impunându-i un fel de a fi, de a gândi, de a făptui, care serveşte consolidării societăţii şi adaptarea ei scopurilor civilizatorice ale umanităţii, cari se reazumă în exploatarea maximă a naturii prin om şi în exploatarea minimală a omului prin om.

Societatea, care şi-a pierdut această putere a sa de a reacţiona în acest fel asupra individului, nu mai are rost în concertul neamurilor, se ofileşte, se petrifică, cele mai multeori dispare, se disolvă.

Măsura ştiinţei şi măsura dreptăţii este termometrul civilizaţiunii faţă de organizaţiunile sociale în mijlocul omenirii.

Ştiinţa o crează intelectul, deşi dreptatea socială se naşte prin voinţă din sentiment şi credinţă. Amândouă îşi au originea în sacral egoism individual. Cele două ramuri ale aceluiaşi trunchiu însă sunt esenţialmente opuse. Una este logica intelectului şi alta aceea a sentimentului.

Egoismul individual, ca şi cel colectiv se poate raţionaliza prin intelect, dar nu se poate altruiza, decât numai prin sentimentul pătruns de credinţă. Fiindcă nu a fost şi niciodată nu va fi suflet omenească, care să poată concepe lumea ca simplu joc fără noimă al unor puteri oarbe. El, acest suflet, prin fiinţa sa este socotit să creadă, că legea firii e stăpânită de ceva bun şi mare, pe care o simte făcând parte din chiar sinea sa. Fără această credinţă viaţa e steapă şi omul dobitoc.

Această credinţă produce idealurile, pentru cari omul poate muri cu bucurie. Şi acestea, i-

dealuri fac istoria lumii. Rostul neamurilor este de a contribui la acest progres al omenirii prin creaţiunile lor specifice, prin cultura lor, prin sufletul lor.

Peste toate vremelnicile şi deşertăciunile rămâne idealul dreptăţii în lume, care nu se poate naşte, nici încălzi şi creşte, decât sub aripile proteguitoare ale credinţei, din care izvoreşte iubirea. Iubirea propovăduită de Isus. Evanghelia lui este desăvârşirea dreptăţii pământeşti. Evanghelizarea vieţii este victoria definitivă a idealului civilizatoric, care cuprinde în sine încetarea ori-cărei robirii pământeşti.

Acest duh al civilizaţiei l-a propagat dela înfiinţarea sa prin marele preot Andreiu Liceul, în jurul căruia ne adunăm azi pentru a preamări pe întemeietor şi pe toţi urmaşii lui în munca dumnezeiască spre altruizarea egoismului omenească şi pentru de a ne întări cu toţii din nou gândurile spre luptă fără prăhană pentru cunoştinţă, dreptate şi omenie.

GAVRIL MUNTEANU

primul director al gimn. din Braşov

n. 1812—† 1869.

fotogr. din anul 1867.

Dascăli şi părinţi

Dacă dascălii duc, mai ales astăzi, o viaţă foarte grea, ei au cel puţin marea satisfacţie că nu mor cu totul în clipa când se despart de această viaţă. Ei trăesc în ideile pe cari le propagă dela catedră şi în învăţăturile cari le dau, prin graiu viu şi mai ales prin exemplu, elevilor lor. Tot ce avem bun în sufletul nostru, datorăm părinţilor noştri şi dascălilor noştri, cari trăesc deopotrivă în noi, şi prin noi, în copiii noştri..

Astfel marii dascăli dela

Braşov, deşi pământul de mult le acopere rămăşiţele de lut, trăesc încă printre noi. Trăeşte şi bătrânul *Gavrili Munteanu* în întreagă atmosfera şcolară a liceului din Groaveri, — trăeşte *Meşotă* în seriozitatea în care se predau până astăzi ştiinţele la această şcoală, — trăeşte *Făgărăşianu* în raporturile părinteşti dintre profesori şi elevi, — trăeşte *Sandi Bogdan* în cultul frumosului pe care-l găsim la aceştia din urmă, — trăeşte *Oniţiu* în devotamentul profesorilor faţă de venerabila şi veşnic tânăra *Alma mater*, şi trăesc toţi ceilalţi vrednici ostenitori —

Cei cari serbează aniversarea de 75 de ani a *gimnaziului* braşovean şi comemorează amintirea dascălilor, cari dela *catedra* lui au distribuit lumina cărţii atâtor rânduri de oameni, nu pot uita cealaltă instituţie culturală braşoveană *Gazeta Transilvaniei*, tribuna de pe care neamul românesc şi-a strigat timp de peste opt decenii durerile şi credinţele lui.

Rezultată din frământarea ideilor de libertate naţională şi emanciparea socială cari dela revoluţia franceză îşi deschisese drum larg peste întreaga Europa. „*Gazeta Transilvaniei*“ şi-a

avut meritul ei în pregătirea spiritului revoluţionar ardelean care încă la 1848 a sfârşit cu deplina emancipare politică a Ardeleniilor şi Bănăţenilor.

Şi dacă la 1850 o mână de câţiva entuziaşti — intelectuali şi ţărani — s'au văzut îndemnaţi să pună tot în acest Braşov temelie „*Erusalimului românesc*“, care avea să devină bogatul izvor de lumină al atâtor rânduri de generaţii, nu se poate tăgădui că îndemnul lor a fost alimentat şi de cuvântul care se desprindea puternic şi convingător dela tribuna lui George Bariţiu.

Şodată înfiinţată şcoala lui Popazu şi a lui Andrei Şaguna ea s-a desfăşurat activitatea paralel cu aceea a ziarului braşovean. Catedra de pe care învăţa Munteanu, Meşotă, Iosif, Lepădatu, Virgil Oniţiu se complectă în mod desăvârşit cu tribuna, dela care vorbea George Bariţiu şi mai apoi Mureşenii. Din ambele se desprindea o desăvârşită unitate de spirit, de îndrumare şi de scopuri. Amândouă propoveduiau cultura şi emanciparea popoului român, alimentau şi dezvoltau conştiinţa, şi hotărârea lui de libertate şi emancipare naţională.

Contopirea aceasta era aşa de complectă încât dasc-

Onisifor Ghibu.

prof. la Universitatea din Cluj.

călii cari învățau dela catedra gimnaziului urcau adeseori tribuna „Gazetei Transilvaniei” pentru a spune de aici ceva mai mult decât ce puteau spune dela catedră.

Serbând deci aniversarea liceului „Andrei Șaguna” nu putem uita pe sora lui gemenă: aproape nonagenară „Gazeta Transilvaniei”. Sunt ambele aceste instituții brașovene două comori, ale căror bogății s'au resfrânt îmbelșugate asupra spiritului românesc.

Voicu Nițescu.

Mucenici ai datoriei

Dintre însușirile bune, cari au făcut ca munca profesorilor dela liceul „Andrei Șaguna” să dea în cursul timpului rezultate așa de importante pentru progresul culturii naționale, voi releva în deosebi două: *statornicia și simțul datoriei*. Cei ajunși în serviciul acestui liceu, începând cu vrednicii directori: *Gavril Munteanu, I. Meșotă, Ștefan Iosif, Iosif Iosievici, Virgil Onișiu, Iosif Blaga* și sfârșind cu cei ce propovăduiesc astăzi cu răzvit de pe catedrele lui, au înțeles totdeauna să se identifice deplin cu scopurile de educație morală și națională a tinerilor generații, fiind pătrunși de un devotament statornic și de un extraordinar simț al datoriei față de misiunea, căreia n'au prețuit să-și închină întreaga viață lor de muncă și de sacrificiu. Cei mai mulți dintre ei au fost și sunt adevărați mucenici ai datoriei.

Când li s'au oferit unora situații mai bine retribuite, cu avantajii mai mari și muncă mai puțin istovitoare, nu s'au lăsat înduplecați să-și părăsească brazda muncii începute, ci au rămas statornici în hotărârea lor de a se mistui ca niște făclii luminând pe alții.

Titu Maiorescu, ajuns ministru al României, oferea fostului său coleg de școală orice funcție ar fi dorit în Vechiul Regat. Meșotă a rămas însă neclintit la postul său. Pe el, ca și pe Gavril Munteanu, ca și pe Virgil Onișiu numai moartea a putut să-i mute din funcția de directori ai acestui liceu.

În vara anului 1914 am asistat în Sibiu la o convorbire cu regretatul Alexandru Bogdan, înainte de a pleca pe frontul din Galiția, de unde nu avea să mai fie pentru dânsul reînnoțire, și l-am auzit spunând că i se oferă puțința de a trece în Vechiul Regat la orice catedră de specialitate sa, dar simțul datoriei, pe care l-a sădit întru liceul din Brașov, nu-i permite să facă acest pas.

La 1919, când consiliul dirigent din Sibiu a procedat la naționalizarea învățământului ardelean, profesorului Axente Banciu, i s'a oferit direcția oricărui liceu ar fi vrut dânsul să-și aleagă în cuprinsul Transilvaniei și Banatului. Statornicia și simțul datoriei l-au îndemnat să rămână însă și mai departe în serviciul liceului, în care și-a început activitatea sa de profesor și educator.

Exemplele s'ar putea înmulți. Cazuri de felul acestora nu au fost excepții, ci aproape regula generală în mentalitatea profesorilor ardeleni.

O instituție nu poate progresa decât având în serviciul său suflete devotate, oameni statornici, *mucenici ai datoriei*.

I. Lupăș.

Să fim la înălțimea întemeietorilor școlii noastre!

Strângerea tuturor absolvenților liceului din Brașov în zilele acestea de sfârșit de an este un pillej unic de manifestare sufletească. Camarazi, din cari unii nu s'au mai văzut de zeci de ani, își vor împășă odată cu duloasele amintiri, și legăturile de pretinere.

E o societate întreagă de intelectuali, unită prin firul puternic al învățăturii primite dela aceeași școală, în decurs de peste șapte decenii. Șezzeci de rânduri de pioneri ai culturii românești, revărsați peste România întreagă, dar mai ales în Ardeal, înseamnă un adevărat fapt istoric pentru un popor.

Ideia aceasta pur culturală trebuie să lege pe sutela de absolvenți ai școlii brașovene într-o unitate, din care să pornească un impuls de viață nouă pentru liceul care a dat temelia specialității fiecăruia.

Vor fi în aceste trei zile momente de adevărat jubileu, de bucurii personale, de retrăire petrecerilor entuziaste ale tinereții. Căldura atâtor inimi regăsite astăzi, când avem libertatea națională deplină, va produce o adevărată explozie de sentimente.

Dar partea esențială a întâlnirii noastre trebuie să fie sărbătorirea unui fapt istoric-cultural.

În adevăr asta înseamnă 75 de ani de trudă, de griji grele, de luptă mai ales cu sărăcia, de muncă zilnică din partea profesorilor, a elevilor și a tuturor conducătorilor școlii, pentru crearea unei societăți intelectuale în Ardeal.

Se va recapitala astăzi o experiență pedagogică națională, prețuită în condițiile regimului de opresiune care s'a dus.

Vom retrăi o parte din istoria noastră de renaștere culturală. Istoria când o curăți, te învață să vezi în viitor. Când o trăiești însă, îți arată cum să și lucrezi, imitând ce-a fost bun odinioară sau îndreptând ceea ce a fost rău, în cadrele activității tale.

De aceea, între alte hotărâri cari s'au luat cu prilejul jubileului nostru, cred că e necesară și următoarea:

Anume, să se facă un studiu de sinteză a experienței școlare, îndeplinit în cei 75 ani pe cari îi sărbătorim astăzi în Brașov.

Pentru acesta e nevoie — pe lângă materialul scris, existent — să se culegă și cel viu care trăiește în mintea și în sufletul absolvenților „supraviețuitor”, ai școlii lui Șaguna. Ca să poată fi scris metodic, trebuie făcut un chestionar, cu întrebări în care să se cuprindă toate elementele pe cari le are azi în vedere pedagogia modernă — cea luminată — pentru educația tineretului, fără să se uite idealurile specifice poporului nostru.

Se va căuta ce a fost bun sau dăunător sufletului școlăresc. Se vor cere date asupra vieții din afară de școală (la gazde, la petreceri, permise și nepermise, nevinovate și necesare etc.), asupra legăturilor cu familia, cu satul din care veniau școlarii, căci cei mai mulți erau săteni. Și cum suntem un popor de țărani, trebuie să privim cu durere și să cercetăm cauzele cari desădăcesc pe unii cu totul din viața nației lor.

Va ocupa un loc însemnat delicata problemă a hranei școlărilor. Cei mai mulți, o știm bine, trăiam cu merinde aduse de acasă pentru câte o săptămână două, fără să vedem în această o mizerie. O dovadă reală este faptul că bolnavi — tube culogși ca în alte părți — nu mi-aduc aminte să fi fost vreunul în cei opt ani cât am învățat eu în Brașov. Problema aceasta interesează mult astăzi,

când numărul internatelor crește mereu, iar despre viața școlărilor în ele se au plângeri pretutindeni. Se poate pune astfel întrebarea logică dacă traiul mai liber, cu 2—3 elevi la aceeași gazdă, se înțelege sub controlul autorităților școlare, n'a fost mai bun decât cel dus în atmosfera unui număr prea mare de elevi, îngrămădiți în aceeași sală. Internatul, mai ales pentru tinerii mai în vârstă, pentru studenții de pildă, devine de multe ori loc de cloacă sufletești, dacă viața de acolo nu e condusă vigilent, așa ca tânărul să fie ocupat vecinic intelectualmente și fiziceste, ca distracții înviorătoare în clipelz menite pentru odihnă spirituală.

șoveau, locuind în Basov, având și experiență lungă de profesor, e minunat pentru străngerea, clasarea și verificarea materialului cules ca și pentru colaborarea la sintetizarea lui.

În lucrarea aceasta văd un primos din cele mai demne ce le-am aduce bătrânei școlii brașovene. Prin aceasta am arătat că o iubim în adevăr și că ne gândim să-i prelungim existența, încercând cu învățăturile trecutului să-i perfecționăm calea spre un viitor tot mai frumos, dat fiind că astăzi avem toată libertatea să ne punem în aplicare ideile și sentimentele bune și sănătoase.

Să îndrăznim să mergem cu un pas mai departe.

Adunarea atâtor intelectuali pentru un jubileu cultural de importanță ceia de azi e bine să cugete la toate urmările bune

PROTOERUL DR. IOSIF BLAGA

actualul director al liceului „Andrei Șaguna”.

Oricum libertatea în care trăiam noi la Brașov, în afară de școală, fără internate, dar cu respect față de regulamentele școlare, destul de riguroase, a fost binefăcătoare, cum mărturisesc toți colegii mei. Nu e locul să arăt în amănunte cauzele, dar ori cine știe că și fără conducere directă, dăseam zinic o viață de sport foarte vie, cu jocuri diverse, unele aduse de acasă din sate, cu excursii dese. Desturile Brașovului erau continuu colindate de noi, iar v. ra începând de pela 4—5 dimineața, cărările erau pline de elevi cari învățau, plimbându-se în aer liber.

Iată atâtea și atâtea elemente pe care aici nu pot decât să le sugerez în tace, dar cari trebuie adunate toate pentru lămurirea problemei de care vorbim.

Nu mai insist asupra vieții interne a școlii (instrucția și metodele întrebunțate), fiindcă în această direcție materialul informativ se poate culege mai ușor.

Comisia care să alcătuiască chestionarul amintit trebuie să fie aleasă în aceste zile. Oamenii sunt. Foști elevi ai liceului, precum d-nii G. B. Duică, O. Ghbu și alții sunt bine cunoscuți ca pricepători și specialiști în aceste probleme. Materialul e bine însă să fie trimis cuiva, care stă în Brașov. Mă gândesc de ex. la excelentul profesor secundar, N. Orghidan, actual inspector școlar, care a fost și director de liceu. El ca bra-

pe care le pot ținti și s'ajure forțele noastre unite.

Iată un gând căruia am da ușor întru chipare în dispoziția caldă sufletească a acestor serbări. Mulți din colegii l'au aprobat mai dinainte și nu mă îndoeasc că li vor primi toți cu hotărâre. Să se înceapă o mare listă de subscripție pe care să ne înscrim toți foștii elevi ai școlii sărbătorite, cu o sumă anua.

Partea principală a banilor, ce se vor aduna, să fie destinată pentru clădirea unui nou liceu, cu o clădire mare, făcută după toate cerințele pedagogice (cu profesori aleși, cu material didactic și laboratorii etc.) și înzestrată cu toate mijloacele igienice (grădina, câmp de sport, băi etc.).

Zădrea să fie ridicată de ingineri și arhitecți foști elevi ai liceului.

Sama ce ne-am obliga s'o depunem anual cred că trebuie să fe și ea cu un sens jubilar.

Anume să ne reținem toți ca elevi ai liceului Șaguna și să continuăm a plăti didactul cel dăm acum 25 de ani, de 20 florini pe an, socotiti după cum s'au ridicat taxele școlare de azi. Ar veal cam 1000 lei pe an.

Nu cred să fie cineva care să se dea tuapoi și să nu plătească acum ceea ce jertfea odinioară ca școlar sărac.

Acest „fond al didactului” să va alimenta mereu 10-15-20 ani, până când, prin fructificări și alte eventuale adăsurii, va fi suficient ca să se ridice cu el marea școală. Pe aceasta o vom inaugura, dacă nu mai de vreme, apoi în tot cazul peste 25 ani, la viitorul jubileu de 100 ani al liceului de azi. Atunci, alături de vechea *Alma Mater* se va înălța mândră „Alma Filia”.

În acest chip jubilanții de azi vor putea spune că au retrăit trei zile trecutului cu adâncă înțelegere, fiindcă vor fi pus o piatră puternică la temelia culturii viitoare a României Mari.

Ceea ce au putut ia împrejurări grele, 20—30 de înaintași — iștemetorii liceului sărbătorit azi — să nu fim în stare 2—3 mii de urmași — nu epigoni — s'o facem acum?

G. Giuglea,

profesor la Universitatea din Cluj (elev al liceului A. Șaguna în anii 1895—93)

Gimnaziul gr. or. rom. din Brașov a avut marele merit, de a fi dat elevilor săi conștiința individuală, conștiința națională și pentru zilele de astăzi, tăria de a se menține pe pedestalul celor două conștiințe: moralitatea.

Dr. Radu Găvrus,

avocat, fost elev al gimnaziului.

Alegerile comunale

Guvernul pregătește pentru sfârșitul lui Septembrie alegerile comunale. Alegerile pentru camerele agricole se vor face la 25 August. Aceste s'a hotărât în ultimul consiliu de miniștri.

Pro memoria

La festivitatea desvării monumentului, ridicat la mormântul fericitului director *V. Onișiu*, din cimitirul Capelei din Groaveri corul elevilor liceului „Andrei Șaguna”, acompaniat de fanfara Vânătorilor de Munte, va executa imnul închinat „Eroului Necunoscut”, compoziția distinsului colonel *Vladuș*, inspectorul muzicelor militare din țară.

Dl prof. *N. Oancea*, dirigentul corului, a transcris acest imn pentru patru voci, iar dl prof. *Axente Banciu* a închinat următorul text memoriei lui *Virgil Onișiu*:

La mormântul lui Virgil Onișiu.

Din sbuciumul de veacuri, păstrat în slove vechi,
Din lacrima gândirii, turnată 'n slovă nouă,
Credința în puterea virtuților străbune,
Increderea 'n triumful Dreptății ce-o să vie,
Din pilda vieții Tale, din dragostea de-ai Tăi, —
Un sfert de veac clădit-ai, cum se clădește 'n taina
Adâncurilor mării al scoicilor mărgean:
TEMEIU 'nfăptuirii Unirii unui neam.

Răsadul de lumină, de suflet generos,
Desfacu-și astăzi floarea recunoștinței calde.

Ca marmura ce-acum a din glie-Ți se ridică,
Să-ți fie amintirea: în veci nepieritoare.

Din trecutul liceului „A. Șaguna”

În istoricul liceului ortodox din Brașov scris de actualul director Dr. Iosif Blaga, care va apare în Anuarul jubilar, se face constatarea că „ceea ce s'a plămădit în decurs de 75 de ani, ca energie psihică și morală, ca idei, simțire și voință

nice în viitorul neamului românesc.

Iară înainte de-a veni la Brașov, Gheorghe Barișiu adresează din Blaj în anul 1853 „o disertație” în chestiunea școlară „credințelor de legea grecească din Brașov”, în care spune:

tește un impresionant discurs despre cele trei virtuți cardinale creștinești.

Profesorul *Gabriel Munteanu*, primul director al noului liceu roșește un remarcabil discurs, răspunzând la întrebarea: „Să învățăm noi carte?” Apoi se declamă două ode, dedicate binefăcătorilor școlii, scrise de membrul Eforiei școlare, redactorul *Iacob Mureșianu*, una în limba română și cealaltă în limba latină.

Oda în limba română, recitată în genunchi de autorul, se sfârșește astfel:

Mărți să fie în seculi
și cari cu o piatră mică
Înaltă este ziduri, altar pe cari jertfim
Ca fiii și nepoții, ferțiți de jug, de frică
Să cânte: este școala s'a noastră Ierusalim!
Ușoară să le fie
Tărâna pe mormânt!
Memoria le 'nvia
In veci p'acest pământ!!

Oda latinească „ad lapidem fundamentalem”, ce se începe cu strofa:

Felix nunc reside quiescit diu lapis,
Festis sero choris iactis in angulo
Te vel de sygjis herculea a manu
Romanus tulit abditis.

fu recitată cu voce puternică de tânărul student *Ioan Meșianu* dela Zărnești, fericiții Arhiepiscop și Metropolit de mai târziu.

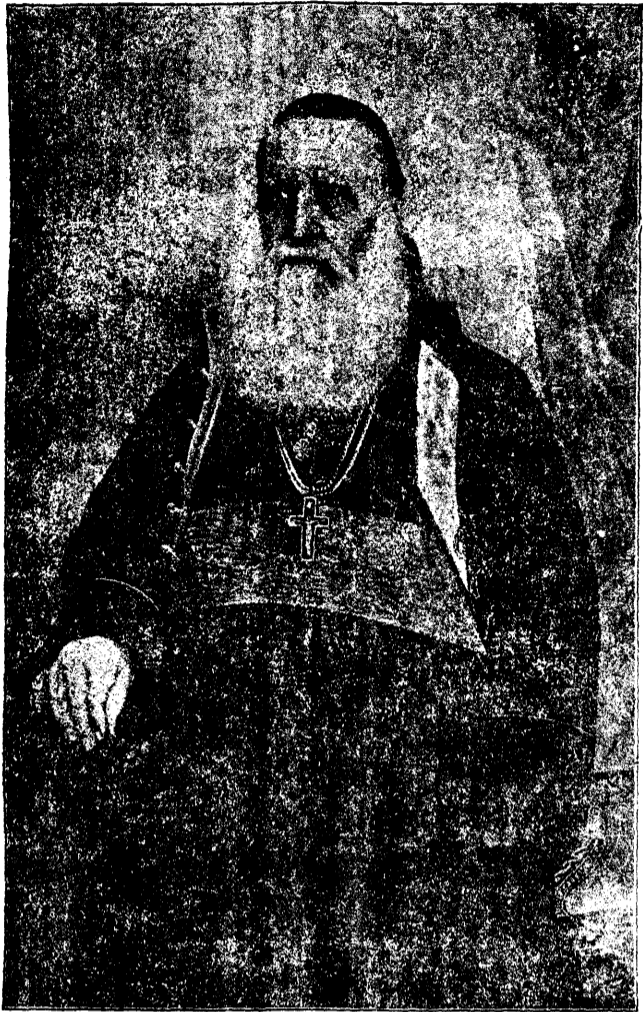
Universitatea populară din Vălenii de Munte

Cursurile dela 15 Iulie — 15 August 1925.

La 15 Iulie vor începe la Vălenii-de-Munte, ca și în anii trecuți, cursurile de vară sub conducerea d-lui prof. N. Iorga. În afară de problemele culturale și economice care se vor trata de către cei mai însemnați învățați români, anul acesta un mare număr de profesori minoritari vor ține cursuri privitoare la istoria și cultura nației lor. De asemenea câțiva profesori străini vor onora aceste cursuri tinând câteva prelegeri. Pentru reprezentanții minorităților se vor înființa cursuri speciale, care să le înlesnească înțelegerea particularităților limbei române și o cunoaștere mai temeinică a literaturii noastre.

Duminicile și sărbătorile vor avea loc șezători cu caracter cultural și artistic — cu atenție deosebită asupra jocului și costumului românesc — sau se vor organiza excursii și serbări în satele învecinate.

Inscrierile pentru cursuri au și început și continuă, până la 12 Iulie la Sediul Ligei Culturale, Str. Banu Mărăcine Nr. 1. Secretariatul Cursurilor. După această dată, ori-ce corespondență se va adresa la Vălenii-de-Munte. Odată cu înscrierea se va comunica și adresa exactă, pentru a se putea trimite din vreme Legitimația pe C. F.; pentru Cămin se va face o notificare specială.

METROPOLITUL ANDREIU BARON DE ȘAGUNA
1809—1872.

românească, în stătea și fiele românești, ceri și-au făcut aici stegiul cultivării lor, a exercitat o mare și binefăcătoare influență nu numai asupra vieții superioare românești din Ardeal, ci și asupra celei de dincolo de Carpați în ce privește spiritul și avântul național, precum și în ce privește cultivarea con-

„Școli sunt de lipsă, școli! Și ce n-ar putea face Românii Brașovului cu puterile unite în privința școlară”.

Și tot el răspunde:

„Nu nește școli, ci mi se pare că Tâmpa o ar putea muta din locul ei, ca la unii mai curând să le resară soarele! Numai să vrea!”

IOAN POPASU

protopopul Brașovului (1837—1865 apoi Episcop al Caransebeșului
1808—1889.

științei și a unității noastre naționale și prin aceasta a contribuit în o măsură însemnată la înșăși înfăptuirea idealului nostru național.

Și într-adevăr, dacă, răsfoind trecutul, vom lăsa să treacă în fața ochilor noștri suferințele figurile mărețe ale fericiților noștri mari înșăși *Andrei Șaguna*, *I. Popasu*, *Gheorghe Barișiu*, cu pleada lor de colaboratori entuziaști brașoveni, trebuie să ne cuprindă o profundă evlavie în fața țării voinții, a solidarității naționale și a încrederei puter-

Iar ca concluzie:

„Monument să ridicăm lui Dumnezeu prea plăcut, în veci

rămărilor monument... Monument, care nu numai de nepoții d-vostre, ci de toată nația, având nelncurajată lipsă de acela, să fie păzită și păstrată peste veacuri”.

Punerea Pietrii fundamentale.

Cuvântul s'a făcut trup. Fericiții protopop *Ioan Popasu*, bărbat de-o frumoasă cultură, morală și voință de fer, se pune în fruntea acțiunii și cu binecuvântarea Arhiepiscopului *Andrei Șaguna* Brașovul devine un furnicar de îndemnuri și muncă.

La 29 Sept. 1851 are loc sfârșirea pietrii fundamentale, de însuși marele Arhiepiscop, care ros-

O rugăciune

Acum 25 ani, când s'a serbat jubileul de 50 ani al liceului din Brașov, directorul de pe atunci *Virgil Onițiu*, a rostit o impresionantă cuvântare vorbind despre factorii cari formează tradiția scumpă a acestor școli și despre spiritul lor, care se

manifestă „în înșăfășirea pentru ideal, în sentimentul comun al școlii cu poporul și cu biserica, din care s'a născut, în zelul nepregelat de muncă pentru lumină, în abnegațiune și jertfă și în ferma credință în Dumnezeu”.

DIRECTORUL VIRGIL ONIȚIU
n. 1864 † 1915.

Puternicul discurs directorul V. Onițiu l-a încheiat cu următoarele cuvinte:

„Stând azi la miliarul al 50-lea al existenței gimnaziului nostru, sufletul nostru se umple de bucurie și înălțare: pentru că în urma noastră avem un trecut falnic, iar în fața noastră se desfășură auriu un viitor măreț, care se va afirma într'un chip nediscutabil.

„Pătruns până în suflet de măreția momentului acestuia, pătruns până în suflet de grația Pronției divine, care m-a încredințat să ajung această frumoasă zi de sărbătoare a iubitei noastre școlii, umilit și devotat îmi ridic glasul meu către Tronul lui Dumnezeu cel mai mare și Atolputernic zicând:

„Doamne! Tu care ești stăpân al vremurilor nemăsurate, Tu, care cu înțelepciunea Ta fără seamăn ocârmuești destinele roșilor. Tâi de pe pământ, Tu, care dreptilor dreaptă răsplată dai în cereasca Ta împărăție, Tu cu sfânta Ta dreaptă ai ocrotit până azi institutul acesta ridicat întru răspândirea luminei, care dela Tine purcede, Tu, care înțelepți călăuzi și muncitori i-ai dat în restimp de 50 de ani, — Doamne! nu îi întoarce fața Ta sfântă dela noi, ci ocârmuește și mai departe destinele acestor școlii cu sfântă și preacinstită dreapta Ta, — deschide, Doamne, porțile vecinicii pentru viitorul acestor școlii, iar pe dreptii, cari au binemeritat pentru ele, împărtășește-i Doamne cu cereasca Ta împărăție, — căpetenilor de azi și viitori ai școlii dăruiește-le înțelepciune, putere și duh din Preasfânt Duhul Tău, pentru că în ceasul când ne vei chema dela locul, unde ne-ai așezat, sufletul nostru credincios în liniște și cu pace să se înalțe la eterna lumină știind că idealul, pentru care am muncit pe pământ: acest templu de cultură va preamări în veacuri prin strălucirea sa vie Preasfânt Numele Tău! Amin.

Teatru românesc la Brașov.

Marți în 30 Iunie va debuta în Teatrul Național (Apollo) din Brașov marele nostru artist V. Brezeanu în comedia

„ESTEMPORALUL”

cu concursul d-lui *Pope Georgescu*. Luni 1 Iulie artiștii Teatrului Național din Cluj în frunte cu artistul *Mișu Ștefănescu*, vor reprezenta comedia

„Năzdrăvăniile divorțului”

Pentru ca aceste reprezentații să poată fi gustate de un public cât mai numeros s'au fixat prețurile cele mai moderate și a-

nume cel mai scump loc cu lei 65 și cele mai ieftine cu lei 20 și 12.

In caz de timp nefavorabil,

Ședința festivă de mâine, Duminică, ora 11—12 jum. proiectată a se ține în fața liceului „Andrei Șaguna”, se va ține la Teatrul Național (Apollo).

Amintiri studentesti

In primavara varstei sufletul e in stapanirea visurilor si iluziilor viitorului tendentiu... mai tarziu se alina in leagănul amintirilor trecutului.

Doua amintiri din viața mea de student...

N'as dori ca prima să intunece prin fondul ei caracterul celei, de a doua amintire.

Prima amintire ne privește pe foștii colegi de acum 23 ani.

Eram în clasa VI. gimn. Anul 1902/3. Uau! și același profesor cu limba română, germană și maghiară. Iar domnul profesor i-se cam dusese vestea deștrăgnic ce are. Insi, volnic, veșnic-serios, ironic și... pe deasupra... prea ne îndoaia cu sila.

Ne sileam din greu, dar parcă trecea peste măsura puterilor noastre.

Am înțeles-o noi cum s'a putut până în primăvară. Dar primăvara! când toate se zburdă spre viață, spre libertate. Nu se putea ca primăvara să nu contribuie cu puterea farmecelor ei la învierea sentimentelor.

Impovărați peste măsură — credeam noi — ne-am trezit într-o după amiază sus „pe Romuri”. Era timpul suprem să ne consfătuim în largul firii și să decidem. Nu era nici un amestec extern. Nemulțumirea generală ne unea într'un singur gând și ne strângea într'un mănunchi pe toți, hotărâți și gata la orice.

Am trimis solie d-lui profesor. Ceream amânarea unei lucrări în scris sau a lecției de peste 30 pagini, ce aveam pentru a doua zi. Răspunsul a fost brusc. Nu se admitea târgululă. Eram copleșiți de greutate. Și-atunci... ca dintr' gură toată ceata de vro 35 a izbucnit într'un singur cuvânt: grevă...

Ne-am înprăștiat pela cuartire, înțelegi. A doua zi nici unul nu va călca pragul Gimnaziului și ne vom revedea toți în Valea Celății.

... Ca noapte grea! Din fire supus și respectuos față de superiori, n'aveam odihnă. Mi-se părca, că ce făceam era mai mult decât o crimă. Visuri grele, vedenii înfricoșate...

Abia se crepa de ziuă, când fără să suflu un cuvânt, lipit și pe furis es din căsuța din dosul Bis. Sf. Nicolae și apuc în sus spre Tâmpa. Cu ochii în toate părțile și mai ales înapoi aveam impresia vinovatului urmărit...

Nemâncând, găfșind de oboseala sușului repede, ajung în valea Celății. Remușcarea cu palpațiile scade treptat. Eram despărțit de lumea orașului și mă apropiam de locul întâlnirii. La gândul că nu-s singur, începam să prind curaj. Și când constatai numărul complet al nostru, ori-ce teamă și remușcare dispăruse. Hotărâsem de ieri ca unul singur, fiul unui domn profesor, să mergă la școală. El singur lipsea dintre noi. S'a dus la școală, dar ca totuși să fie de acord cu fapta colegilor săi, ajuns mai de vreme, s'a ascuns sub bănci și a așteptat acolo desfășurarea evenimentelor. Primul profesor încremenit de absența elevilor a părăsit clasa, comunicând Direcțiunii constatarea. Fierbere în întreg Gimnaziul. Comentarii... Păreri încrucișate. Nimeni nu știa, ce-i și pentru ce.

Noi gesticulam în Valea Celății și hotărâam definitiv. Ca să avem siguranță deplină, că nu vom fi trădați, rosteam jurământ urcându-ne pe rând pe un loc mai ridicat și ținând în mâini Sf. Cruce adusă în ascuns de colegul Mircea, fiul protopopului Voina. S'a făcut!...

Încetam ori-ce prelegere, până la dezlăturarea profesorului.

Căți-va, fiind la Masa studen-

te, mințe de foame și ne-am prezentat — cam ploași — la masă. Acolo prima constatare a realității. Un domn profesor era trimis să ne poștească afară. Și-am eșit cu poșta în ochii cărți nu l puteam despărți cel puțin de coșul cu pâine.

Au urmat anchete consistoriale. D-l Asesor Voileanu, cu toată blândețea grafului său, regretatul director Onișu cu toate asigurările, nu ne puteau întoarce dela hotărârea dărză.

Se împlinea o săptămână de grevă. Bursierii și cei ce erau la Masa Studenților, ascultați aproape în fiecare zi, cerând să fie ascultată toată clasa, am fost invitați spre acest scop.

Era într'o Miercuri. Adunați toți în clasă, așteptam Comisia. Întră regretatul director, asesorul Voilean, și profesorii din chestiune, azi harnic și destoinic director al liceului din Sibiu.

Au vorbit fiecare, convingător și cu sentiment, iar noi în fața primjitei ce putea veni asupra Gimnaziului prin fapta noastră, ne-am dat plainici. Am rămas cu toții în clasă. D-l profesor și-a relnceput lecțiile în fața comisiei. Provoacă pe subsemnatul la o traducere din l. germană. Și viața Gimnaziului intră în normal.

Noi însă, greviștii, am rămas cu consecințele. Căți-va au părăsit Gimnaziul, Bursierii și-au luat rămas bun dela barse, iar cei dela Masa Studenților am mai înghițit în sec și anal următor, după care îspășind greșala, am fost reprinți.

Amintirea a doua interesează pe toți. Privește sentimentul național alimentat cu abundență în școală, care a dat cîntă neamului nostru din Transilvania.

Era în tradiția studentimel Gimnaziului, ca elevii din cl. VII. să comemoreze marile act istorice dela 3/15 Mai, prin încoronarea monumentului Mărășlanu din cimiterul din Groaveri. Această trebuia dusă cu orice risc la îndeplinire. Și era grea, căci nu se făcea numai cu fiori, ci cu panglica tricoloră argșită de stăpânitori. Era ușor să ai înaintul chipului în tricolor, sau la festivități școlare să ai lente în diferite culori potrivind tricolorul una lângă alta. Dar era grea să sară zidurile cimiterului încuiat și păzit și noaptea de pînă. Tineretea însă e abia în iscodiri...

Era paremi-se în preseara zilei de 3/15 Mai 1901. Neîntind modre să se întâpătuiescă jurământul tradițional, fiind cimiterul ca într'un cerc de fier atîns de piza polițienească, căți-va studenți din cl. VII. înscenând o bătaie crâncenă deasupra cimiterului, pe promenaada de sub Tâmpa, loveau și zberau ca de moarte. Poliția atrasă de zberățele desperate, vitănuș și de tricolor, a alergat spre locul unde se făptuia crimă de om, în măsura la care se apropia poliția se depărta zgomotul. Apoi ceodată liniște. Un întunec adânc stăpânea poaziile Tâmpel, întorși repede înapoi, pizucii au continuat ca straja, neaturbați de nici o zăiccare...

În cimiter, sufletul bardului radeșteptării naționale se deslăta de noua ispravă...

În zori sfârșindu-se greutatea pazel, străjerii mușumți cu sine se pregăteau de ducă. Se opresc la poarta cimiterului. Deodată surprinși, ochii lor se ațintes: nedumeriți. Un tricolor fâlfâia ușor în alintarea unui vânt cald dinspre miazăzi. Stăpânii se priveau reciproc, borborosesc, gesticulează, și fiindcă nu puteau intra prin poarta încuiată, nici peste ziduri, căci ar fi fost o necazuire a cimiterului, pedepșită de lege, s'au depîrtat grăbiți să raporteze.

Vestea s'a lăpșit ca fulgerul. Vestea s'a lăpșit ca fulgerul. Vestea s'a lăpșit ca fulgerul.

dat tărcoale cimiterului hotărâți să depărteze tricolorul tratat de izbândă. Dar popor mult și mulțimea elevilor alergată din clasele gimnaziului în șliit să se retragă în huldajeli și flinierătur...

Anul următor era exclusă o astfel de tragere pe sfoară. Sertimanii au dat însă altă lovitură. În semn de răzbunare, l'au înfășat pe Arpad în tricolor românesc, iar pe Tâmpa în vârf de arbori cu înălțimi orbitoare și în fața liceului în vârful pluteilor sveite, au pus adevărate steaguri naționale, cari neputând fi scoborâte ușor, căteva zile au defectat privirile și sîfletul românesc.

Slavă Țe, Școală! Solidaritate, cinste, dragoste de neam, — fiori încoțite și crescute în lumina împrăștiată de Tine!

preot, Dr. Petru Debu, fost elev al liceului.

Un act de recunoștință

Să cunoșc eforturile veneratului nostru fruntaș Ștefan C. Pop din timpul războiului mondial de a alina multe dureri și suferințe ale Românilor și celorlalte naționalități nemaghiare din fostul imperiu habsburgic, rămase pradă furiei barbare a oprzșorilor seculari.

Folosindu-se de prilejul împlinirii a 60 ani de vîrstă a d-lui Ștefan C. Pop, presa din Belgrad salută călduros a 6-a aniversare a fruntașului politic român Ștefan C. Pop, amintind lupta pe care alături cu deputații sârbi și slovaci au susținut-o în parlamentul din Budapesta pentru apărarea drepturilor naționalităților oprimată. Zărele jugoslave relevă mai ales eforturile d-lui Șt. C. Pop, în timpul războiului, în momentele cele mai dificile, pentru apărarea naționalităților.

Ziarul „Retch”, într'un lung articol consacrat personalității sărbătoritului, declară că astăzi toți Sărbii păstrează înă grozava amintire din lagărele de internare din Ungaria și în special dela Arad, unde Sărbii sufereau cu mille cele mai teribile chinuri. Suferințele acestor nenorociți au fost îndeseritabile, dar omul cu destul curaj pentru a fi încercat în acele împrejurări să se apropie de internati și să vadă suferințele lor, a fost Șt. C. Pop.

Ziarul amintește apoi demersurile făcute de d-l Șt. C. Pop pe lângă generalul Sarcotich, reușind să obțină trimiterea unei comisii de anchetă pentru stabilirea atrocităților suferite de Sărbii internați la Arad și în cele din urmă eliberarea acestor nenorociți din infernul dela Arad.

Cursuri de perfecționare pentru învățători

Cursul de perfecționare, organizat de ministerul Instrucțiunii cu învățătorii din toate județele țării, în vederea pregătirii pentru ciclul primar superior, se va ține anul acesta la școala normală din Deva, jud. Hunedoare, și va dura dela 5 Iulie până la 16 August.

Se vor alege din toate județele țării învățătorii titulari bărbosți, dintre cei mai distinși și cu dorință sinceră de a munci, pentru înălțarea școlii. Se vor alege și unii din cei mai destoinici revizori de clasa II, cărora li se va da însărcinarea specială de a organiza învățământul primar superior la județele respective.

Deoarece timp de 6 săptămâni trebuie să se facă un program foarte încărcat cu lucrări practice și teoretice, învățătorii aleși trebuie să se prezinte exact în ziua de 5 Iulie pentru a nu se face perturbări în organizarea cursurilor.

Cursurile vor fi sub conducerea d-lui inspector școlar N. Saxu.

Festivitățile jubilar ale liceului „Andrei Șaguna”

Programa generală

1. Sămbătă în 27 Iunie (preseară), în fața liceului dela ora. 7-8 serenadă, orchestră.

La ora 8 seara: G. Dima: „Imn festiu”, cor de bărbați executat de actualii și foștii elevi a liceului cu acomp. muz. cei militare Vânătorii de munte Bat. II.

Salutul unui fost elev. Răspunsul directorului, dr. Iosif Blaga. „Gaudeamus igitur”, cântat de actualii și foștii elevi, cu muzica militară.

2. Duminică în 28 Iunie începând dela ora 8 dim., serviciu divin și parastas la toate bisericile ortodoxe.

La ora 10 a. m. slăvirea și desvălirea monumentului dr. Virgil Onișu în cimitirul din Groaveri cu următorul program: Col. I. Vlăduță: „Imn sacru”, cor mixt, executat de corul mixt al liceului, cu muzica militară.

Discurs comemorativ ținut de prof. Axente Banciu. G. Dima: „Deșteaptă-te române”, cor de bărbați, executat de foștii și actualii elevi.

La ora 11 dim.: ședința festivă în fața liceului. Fr. Schubert: „Pax vobiscum”, executat de corul mixt al elevilor cu orchestra orașului.

Discurs festiv din partea I. P. S. S Mitropolitul dr. N. Bălan. Alte discursuri.

S. Iadashon: „Imn de mulțămire”, executat de corul mixt al liceului cu orchestra orașului.

Cuvânt de mulțămire de dr. I. Blaga. G. A. Dinicu: „Garofița”, poutpouriu executat de orchestra orașului.

După ședința festivă, vizitarea Expoziției lucrărilor literare științifice și artistice ale profesorilor și ale foștilor elevi și a Expoziției de pictură a prof. Valeriu Maximilian și a elevilor liceului din cl. II al liceului „A. Șaguna”.

La ora 11/2 p. m. banquet pe terasa și promenada restaurantului „Transilvania”.

Începând dela ora 4 d. a. SERBARE POPULARĂ în fața liceului „Andrei Șaguna”, cu concursul muzicii militare.

La ora 8 seara: Festival artistic în sala Teatrului Național (Apollo) cu următorul program.

1. N. Popovici: „Sfântă zi”, G. Dima: „Hai în horă”, coruri de bărbați, executate de corul foștilor elevi.

2. Conferență: Gh. Bogdan Dăscă, prof. univ., asupra profesorilor liceului.

3. Canto de șoara Hortenzia Saftu, dela Conservatorul din Cluj.

4. Declamație de d-l Ovid Popovici, fost elev al liceului.

5. a) G. Puccini: „Ch. gelida marina” din op. Bohema, b) Doine, executate de d-l I. Indrieș, cântăreț de operă, fost elev al liceului.

6. Declamație de d-l I. Veștea, fost elev al liceului.

7. Solo de vioară de d-l A. Covrig, acomp. la piano de d-l Lazar Liv., foști elevi ai liceului.

8. a) Verdi: „Credo” din op. Otello, b) G. Dima: „Groza” (baladă), executate de d-l dr. T. Olariu, cântăreț de operă, fost elev al liceului.

9. G. Dima: „Cantata”, cor mixt în 6 părți cu Solo și orchestră, executat de corul mixt al liceului cu acompaniamentul orchestrei orașului. Solul va fi susținut de d-l I. Indrieș. Dirigent: prof. N. Oancea.

În memoria unui profesor

Simlu, rece, convingător prin formulele, ce le țineau pe tablă, profesorul nostru de fizică-matematică mi-a rămas în amintirea anilor, expresia sufletescă a unei măști fizice, simplă și ca: campana.

Poate cultura lui științifică, poate repețirea în zeci de ani a principiilor fizice-matematiche, poate însăși alcătuirea lui sufletescă, asemănătoare acestor principii, au făcut să apară majorității elevilor, un profesor tmat, din singura cauză: perceperea g ea a materiei.

Propășind știință exactă, libertatea fantaziei elevilor era țărmarită de haina strimță a expresiei fizice și matematice și orice abatere dela rigiditatea formulelor era dozada unei insuficiențe de înțelegere.

Iubit de unii, mai puțin de cel mult, rămăne totuși în mămărea: campana.

Ca un talgerul de măsură arată exact greutatea materiei, afiată pe cealalt talger, tot așa încredințarea noastră profesor însemna răspunsurile elevilor săi în dreptul numelui lor, cu nota convenită. Atât campana, atât nota. O lacrimă a educației în școli, mi-a părut întotdeauna, în mixt una condăitei în rezultatul învățământului. Dece dacă un băgat este mai zbrădalnic, mai ușuratic, mai puțin cuvâncios chiar,

condiția aceasta să se adă la materie? Nu este o notă de moralitate, susceptibilă mai multor gradații, cu aplicarea cărora poate fi pedepsit orice neastampar coplăresc? Atunci?

Aceat înțeles profund al principului de dreptate a fost temelul sufletesc al dispărutului profesor. Pe lângă morala ce ne-o ținea a avut respectul învățămintelor, ce îl le oferea știința profesată, care mai lăsa să treacă greutatea unui fapt în corespondența unui altui fapt independent. Orice acțiune, cu urmările ei.

Un drept, decedatul Luzăr Nastase. Amintirea lui rămăne, pentru toți foștii lui elevi, o frumoasă exemplificare a acțiunii de dreptate. dr. R. G.

Pentru monumentul Virgil Onișu

s'au mai făcut la direcțiunea liceului „Andrei Șaguna” următoarele contribuții:

- D-nii Dumitru Voina, Gheorghe Voina și Dr. Ioan Voina la olăvă lei 5000
- Major I. r. O. C. „ 1000
- Inginer Cornel Comanescu „ 600
- Dr. Ioan Gardoan adv. „ 500
- Dr. C. Moldovan, notar publ. în Sf. Gheorghe „ 500
- Librăria Ioan I. Clurcu „ 500
- Alexandru Suru „ 300
- Dr. I. Lemany „ 100
- Tuturor li-se exprimă mulțumite. Direcțiunea.

Cantata jubilară

La serbarea de mâne, Duminecă, corul elevilor liceului „Andrei Șaguna” va executa sub conducerea d-lui prof. N. Oancea acompaniat de orchestra orașului „Cantata jubilară”, opera nemuritorului maestru *Gheorghe Dima*, compusă cu prilejul jubileului de 50 ani al liceului ortodox din Brașov, al cărui text l-a scris tot atunci o altă figură ilustră, azi dispărută, a liceului jubilar, profesorul de pe atunci *Andrei Bârseanu*.

Ca și acum 25 ani această compoziție, care ne redă prin muzica și textul ei în mod artistic toată mișcătoarea a frământărilor, faptelor și simțirilor din care s'a născut și înfrunghiat liceul de azi „Andrei Șaguna”, va impresiona adânc și astăzi inimile celor ce s'au întrunit ca să aducă omagiul lor de recunoștință și pietate „Stonului” Brașovului.

În următoarele lăsăm să urmeze textul Cantatei, inspirată în următoarele 6 tablouri atât de plastice:

I.

Cu inima fierbinte
Copii, să ne-adunăm
Și-a moșilor morminte
Cu flori să încununăm.

Căci ei ne ridicară
Acest măreț altar
Științei închinându-l
Pe vezi, fără hotar!

II.

Cufundat în întunec greu
gema un vechiu popor.
Jale grea era trecuții,
viitoru-i negru nor.
Când, ah! când putea va fietul
să mai scape de-al său chin?
Când luci va cerul aspru
pentru dânsul mai senin?

III.

(O voce)

Cu armele științei
Încarmăți mintea ta,
Ea singură, Române,
Din chin te va scăpa!

Tu gingașelor Muze
Înălță stânt Altar
Și ele alunga-vo
Din piept al tău, amar!

IV.

Cu braț vânjos veniți, copii,
Un templu să clădim,
Și mândru când va străluci
Științei să-l sfințim!

Aduceți stânci, aduceți var,
Zidirea s'o durăm
Și Muzelor măreț altar
Cu drag să ridicăm!

V.

Iată templu se înalță falnic
mândru cătră nori
Pe altar aduceți jertfe,
puneți lauri, puneți flori!
Via în sinu-l se aprinde
al științei foc divin,
Raze mândre de lumină
împrejur se varsă lin.

Românași din patru unghiuri
mulți la pragul lui soșesc
Mintea lor și-o luminează
inimile și încălzesc.
Iată vremea se strecoară,
creștea-ai anilor șirag,
Templul nostru stă puternic,
Muzele-l privesc cu drag.

VI.

Cerescule Părinte,
Genunchii noi plecăm
Și-o rugă prea ferbinte
La tronu-ți îndreptăm.

Tu Doamne, odihnește
Pe-ai noștri buni strămoși
In ceriuri i-i primește!
Rugămur-ne pioși!

Iar templul nostru ține-L
Cu dreapta Ta încins
De viscole și rele
Să fie neatins.

De bine fă-l să fie
Un nesecat izvor
In veci să lumineze
Al nostru scump popor

Ascultă ruga noastră,
Puternic Dumnezeu.
Că'n veci noi laudă-vom
Prea stânt numele Tău!

Drapelul Ardealului

Din cutele vremii bătrâne
Ce numără aproape un veac,
Se nalță figuri legendare,
Cu chip de roman și de dac.

E Barișu, Popazu, Șaguna,
Cu suflăt de-otel și de aur,
Ce-au smuls vitregiei trecute,
Un falnic și mândru tezur.

E școala, lăcaș al științei
Și-al muzei cu pași ușori,
Eternul simbol al voinei,
Ca stânca, ce doarme sub nori.

Plecați-vă capul cu toții
In fața altarului sfânt,
Ardealul își falfăie mândru,
Drapelul, profetic, în vânt.

Ioan Al. Bran-Lemny.

Serbările jubilar

Sosirea Ministrului dr. Anghelescu.
Sosirea Mitropolitului dr. N. Bălan.

Astăzi, Sâmbătă, încep serbările jubilar. Cu trenurile de azi la amiezi au sosit numeroși oaspeți cari au fost condusi la cvarțirile lor.

Mâne dimineață va fi primit în gara Brașov de-o delegație de profesori și efori școlari ministrul Instrucțiunii dr. Anghelescu împreună cu celelalți reprezentanți oficiali dela București.

Cu trenul de după amiezi sosește dela Sibiu I. P. S. S. Mitropolitul dr. Nicolae Bălan și membrii Consistorului.

D-l Iorga la Brașov.

După amiazi la ora 3 sosește la Brașov d-l prof. N. Iorga. Astăzi, Sâmbătă, la ora 6 d. a. d-sa va ține o conferință în liceul „Andrei Șaguna” sau în caz de timp favorabil în fața liceului.

Publicul e rugat să se prezinte *precis* la ora 6 d. a., pentru-ca la ora 7 seara să se desfășure celelalte puncte ale programului de seară.

Diferite avize.

În tot timpul serbărilor stau la dispoziția publicului restaurantele „Transilvania” și „Mura” provăzute cu mâncări suficiente și beuturi alese.

Pentru excursiunea de luni în „Porană” — în caz de timp favorabil — societatea „Lumina” și-a luat angajamentul a se îngriji de mâncări și beuturi. Se vor servi mezeluri, brânzeturi, mititei, carne la grătar etc. Prețuri convenabile.

Bilete pentru banchet, festival și pentru tribunele din fața liceului precum și insignii, programe etc. se pot lua în primire în biroul Eforiei școlare din parterul edificiului liceului.

Micul Heidelberg

Acolo, în orașul nemțesc, din fostul marele ducat de Baden, pitorescul obiceiurilor trecutului din viața universitară stăruia alături de preocupările vieții moderne, dând orașului de munte farmecul anilor șglobii, când două vârste se despart, lăsând în urmă acea fata morgana creată din iluzii și gonind spre zări mereu neajunse.

Faima Heidelbergului, îmbinare de poezie și știință, de crânguri și laboratoare, culb al celei mai nestruite vieți studențești, a trecut de mult hotarele nemțesti, în libere de muzică, în versuri ori piese de teatru; populația celebrei Universități alcătuită un bogat izvor de inspirație.

Viața universitară germană a fost și e încă bogată în rigide forme de ceremonii; trecerea dintr-o treaptă în alta a ierarhiei studențești dă prilej unor serbări tradiționale, cu anumite aspecte de brutalitate, de intensitate cărora depinde considerabil de care se va bucura studentul pus la încercare.

Obiceiurile universitare germane s'au transpus și în ogorul vieții studențești din Ardeal, la sași și în parte au fost împrumutate și de Români. Numai că, acolo, studenții erau cei dela Universitate, pe când aci „studenții” sunt cei dela liceu.

Brașovul, cel mai însemnat centru școlar al Românilor Ardeleani, a înbinat misticismul tinereții cu tezaurul nu mai puțin mistic al sentimentului național, când instinctul găsește în știință și în conștiință justificarea unor aspirațiuni și legitimitatea unor tendințe.

La poalele Tâmpel, la câțiva kilometri de hotarele României libere, ale României careia îi vedeam mușii când urcați pe v'un pisc înalt din împrejurimi, cu zarea senină, ne umpleam inima și mintea de o mare dorință; aci șglobii anilor de „student”, strâns în tunică de culoare severă, cu șapca Napoleonului dela Sedan, întrerupte de tresăririle inerente unei educații culturale serioase, stăpânii de chimera unor zile mai bune, în cari zi de zi credeam tot mai mult, cei cari au trecut pe la școlile românești ale Brașovului își dau tot mai mult seamă de ceea-ce au însemnat ele în trecut și de prestigiul ce se revărsa asupra lor în viitor.

Spre micul Heidelberg, răscolind amintiri încă recente, dar

nu mai puțin indoișoare, gonesc gândurile aceluia cari au făcut câțiva ani popas în școlile lui; imagina scumpilor maeștri dispăruți și a celor încă în viață o avem mereu prezentă, —prețind astăzi, cu alte mijloace sdevărate lor valoare, adevăratul lor apostolat.

La capătul a trei sferturi de veac de glorioasă existență a înaltelor școli, Brașovule, îmbracă-te în haină de sărbătoare, primind pe cei ce te-au locuit cândva și vin să te revadă, aducând din largul țării întregite, omagiul și recunoștința lor pietatei de cărturari cari au sfințit cu cuvântul și faptele lor local și casa glorioasă liceu.

Dr Victor Jinga.

Artistice.

Cunoscutul artist Corăscu, însoțit de un grup de artiști, a fost invitat de mai mulți fruntași ai județului nostru să dea o serie de reprezentații naționale.

Corăscu s'a achitat admirabil prin producțiunile sale artistice, viu aplaudat și rechemat la rampă. Talentatul artist a dat reprezentații foarte reușite la Săcele, Tohan, Zărnești, Bran, Feldioara.

Ne gândim că pe când artiștii subvenționați cutreeră orașele comode, satele noastre sunt uitate. Și ar fi o binefacere recreatoare și înălțătoare o serie de reprezentații organizate prin satele Ardealului.

De vânzare

un Auto-Camion în perfectă stare de funcțiune, 45 H. P. Marca N. A. G. cu diferențial, încărcătura 3¹/₂--4 tone. Informațiuni

G. SPUDERCA

532 3-3 Pe Tocile 45.

Dr. Alexandru Dobrescu
medic dentist

consultează de aici înainte între ora 11-1 și între 3-6 d. a.)
Șirul Inului No. 30 442 9-0

Casa de vânzare în Schei.
Apartament liber la cumpărare. Adresați-vă:

Advocat MOROIANU

560 3-3 Tg. Florilor 12

INSEMNAȚI

Un eveniment artistic la Brașov la o modestă serbare școlară

În pragul serbărilor jubilar dela Brașov, am avut norocul să asist la un eveniment artistic, prilejuit de-o modestă serbare școlară. S'a săvârșit un act de amintire duioasă față de poetul St. O. Iosif, într'un cadru simplu dar cu atât mai înălțat de gânduri senine. Și coincidență evocatoare pentru brașoveni, cari pare-că l'au uitat chiar și azi când se serbătoresc cei 75 ani ai liceului, unde tatăl poetului a fost profesor și director 35 de ani și unde poetul a prins lumina cărții românești — neposta lui St. O. Iosif a dat evenimentului artistic dela Brașov toată strălucirea lui.

Să revin la faptele concrete. Liceul de fete „Principesa Elena” din Brașov a dat în ziua de 24 Iunie, la Apollo, o serbare școlară. Coruri bine studiate, conduse cu măiestrie de d-na Henriette Alexandrescu, versuri spuse clar și cu bun simț de eleva Ionescu cl. IV B, jocuri naționale studiate în stilul lor natural, fără exagerările ce de multe ori li se dau cu nedreptate și prost

gust, — și la urmă „Legenda Funigeilor” poem dramatic în 3 acte și în versuri de St. O. Iosif și D. Anghel. Poemul este opera poetului Iosif cu o colaborare modestă a lui Anghel, ceea-ce nu este cazul cu *Cometa*, strălucitoarea comedie în versuri, în care ambii poeți au pus tot talentul lor.

Legenda Funigeilor nu a văzut rampa până la Brașov, la Teatrul Apollo. Mărturisesc că m'am dus la teatru cu îngrijorare: poemul cerea o punere în scenă fzerică, cu parcuri, cu lucruri albastre în mijlocul miilor de flori, cu jocuri de lumină, cu țesături de peianjin (rătăcitorii sungei ce acoperă toamnele senine). Nici una dintre acestea nu erau și nu puteau să fie între decorurile Teatrului Apollo.

Apoi versurile în teatru sunt pline de încercare a artiștilor de seamă. Ce vor face eievele liceului de la Brașov, cu aceste mărgăritare care, dacă le risipești, trebuie să le arunci aprinse de scânteețoarea lumină

a căldurei sufl telor divine!...

Și corina se ridică. Într'un cadru burlesc, cu un ceas de băștane pe perete, cu tablouri adunate în grabă, cu uși și lăpeta de cameră burgheză în loc de ferestru castel ca din povești închipuit de autor, apare o zână din bisme, când d-l Itru hipera a nevinovăției, *Runa*, povestindu-ne neajățelele turburări din suflet, de când sosește la castel *Hunar*, cavalerul răscolitor de patimi și visuri aprinse! Am uitat nefericitul cadru al scenei și am fost răpiți de farmecul versurilor cari erau „strălucitoare ca pietrele nestlmate” ca și cuvintele înaripate ale neîntrecutului *Hunar*.

Rilda, bătrâna mamă, torțurată de griji fiului ei Landor dus la bătaie, bîlmăcește viziunile înfrunghiate de norii ce se zbăteau pe bolta cerului — apoi destramă firul legendei cu pânza din torțul fermecat de razele lunii, iar cei care o v'purta nemuritor și neinvias va fi; cu blestemul ce acoperă fecioara care o va cferi altăde cât celui destinat — ceea-ce se și întâmplă deoarece ce *Hunar* cucerește sufletul candid al nefericitei *Runa*, — ca să termine în ruga sfâșietoare „îndurate de noi”, Maicii Prea curate care ia la sânu-i pe sârmana fiică

cu mintea rătăcită de strălucirile cuvintelor cavalerului negru, plecat în zori fără să se mai întoarcă. *Landor*, căreia îi era destinată cămeșă fermecată, e adus ucis în bătaie, acoperit de funigeii rătăcitori ce nu-și amuseră astâmpăr până nu-l află seră înțins de vezi între floșite unei pajști înălțătoare!

Am trăit aceeași legendă. Adevărate creațiuni au fost rolurile jucate de modestele eieve, al căror talent însă a reușit să ne dea creațiuni artistice de valoare. Un eveniment artistic a fost această reprezentare a poemului lui St. O. Iosif și Anghel, arătând că, într'un cadru potrivit lui, ar fi o înălțare către frumusețea divinului *Olimp*, contrastând cu realitatea abjectă a zilelor noastre de chin, vrajă și noroiu!.

Dacă *Runa* și *Rilda* au fost interpretate sincere ale rolului lor, *Hunar* a fost o încarnare surprinzătoare a înfrunghiatului cavaler, turburător, scânteelor de vervă, strălucitor în stăduin, ironic în adevăratele cuvintelor lui măestre.

Poetul Iosif — interpretat la Brașov așa de strălucit de-o elevă a clasei V-a, abia de 15 ani... de nepoata lui!..

Era un omagiu, un act de pietate evocatoare pus cu dis-

crețiune la cale de d-na Eugenia Orghidan, directoarea liceului.

„Legenda Funigeilor” a fost însoțită, în partea ei finală, a corurilor, de melodii aranjate de d-l N. Oancea pe trei voci — cu un deosebit efect.

Voua nota, la sfârșitul acestor însemnări înscrise din seminătoarea reculegerii ce-am avut la Apollo în ziua de Miercuri dim., eievele meritoase ale serbării:

La coruri: solo din „Silence”, d-ra Eleonora Minea (cl. VIII) la dansurile naționale: Ursulescu Mady (cl. VII), Dorina Farcă (cl. VII), Pricu Sidonia (cl. VII), Clărea Marioara, Dumitrescu Zefira, Mănișă Cornelia (cl. VII), Greceanu Aurelia (cl. V), Stînghe Octavia (cl. VII).

La acompaniament, piano, la daellino „Silence” d-ra Pricu Sidonia.

În legenda Funigeilor: *Runa* (Georgescu Matilda cl. VII), *Rilda* (Minea Eleonora cl. VII), *Hunar* (Iosif Adina cl. V).

Spectator.

Casă de vânzare

Strada de mijloc Nr. 114.

553 2-3

Balneoterapia în bolile nervoase

de Prof. Dr. I. Minea.

Tratamentul celor mai multe boli nervoase cronice constituie pentru medic una dintre cele mai grele probleme. Căci ce poate să fie mai greu și mai nemulțumitor, atât pentru medic cât și pentru bolnav, ca tratamentul unei scleroze în plăci, al unei miopatii sau chiar al unui tabes mai înaintat și câte altele asemenea adevărate infirmități, pentru care n'avem încă în arsenalul nostru terapeutic arme destul de eficiente? În această materie nici-o dată nu vom putea fi destul de inventivi, ca să putem satisface justa pretențiune a bolnavului de a-i ameliora, dacă nu de a-i vindeca complet, suferințele sale și în această ordine de idei socotim, că aruncarea unei priviri asupra posibilităților, ce ni le pune la îndemână balneoterapia va fi cu atât mai interesantă, cu cât cei mai mulți dintre acești bolnavi au credința, că „băile” le-ar putea ajuta, și nemulțumii cu drept cuvânt de tratamentul medicamentos consultă pe medic în privința alegerii unei localități balneare. Cum pe de altă parte într'adevăr din acest punct de vedere la noi putem proceda „largă manu”, întreaga problemă balneoterapiei devine o problemă necesară de educație nu numai medicală, dar și economică națională.

Trebuie să facem însă din espul locului o restricțiune foarte importantă, care e de jure în seamă mai ales în ceea ce privește tratamentul bolilor nervoase — în afară de unele cazuri speciale, — asupra cărora revenim mai jos. Această restricțiune este relativă la compoziția apelor, care are și ea o importanță oarecare, intrucât de ex. baia sărată caldă scade excitabilitatea reflexă a nervilor senzitivi ai pielii, ridică presiunea sângelui și activează schimbările respiratoare, având și un efect vaso-motor local prin excitațiunea mecanică produsă de cristalele de sare rămase pe piele — dar se poate afirma, că în marea majoritate a cazurilor de boli nervoase efectul „băilor” este datorit mai mult climato — și psihoterapiei decât conținutului mineral al apelor. Pe lângă acești factori mai intervin și alte considerațiuni, care trebuie totdeauna cântărite cât se poate de exact; este vorba de locuință, confort, mediu, excursionism, alimentațiune etc. și întreaga regulamentare a băii (temperatură, durată, interval).

Ar mai fi de adăugat ceva despre conținutul de radii al izvoarelor minerale, intru-cât pentru cea mai mare parte a acestora compoziția chimică nu explică acțiunea lor terapeutică și atunci rămâne, ca aceasta să fie atribuită radioactivității lor. S'a constatat într'adevăr emanațiune de radii în cele mai multe ape studiate din acest punct de vedere și când se știe, că această emanațiune în doze mici are o acțiune excitantă asupra fermităților și mai ales asupra celor uricotelice, iar inhalatiunea acestei emanațiuni este unul dintre cele mai bune mijloace contra artritismului, este ușor de înțeles, că într-o atmosferă încărcată cu radii și contact direct cu emanațiunea efectele terapeutice ale apelor să fie, în parte cel puțin, explicabile. La noi nu s'au făcut cercetări sistematice asupra acestei radioactivități și nu cunoștem în această privință decât oarecare cercetări ale Prof. Pamfil dela Cluj asupra radioactivității apelor dela Mehadia (com. oraș). Ee trebuie însă să fie făcute la sursă, pentru că radioactivitatea scade la 1/2 după o conservare

de 4 zile și variază și în legătură cu factorii meteorologici, al căror rol face să varieze deci și eficacitatea balneoterapiei.

Astfel se înțelege ușor pentru ce indicațiunile de această natură pentru bolile nervoase sunt foarte simple și ca stare foarte ușoară de reținut. Băile termale (care au temperatura de la 25° în sus; temperatura trebuie să fie cât se poate de constantă) sunt calmante ale sistemului nervos în cazuri de nevrite nevralgii, tabes, neurasteni, cu fenomene de eretism. În tratamentul altii sului nervos se recomandă băile cu conținut sulfuros și cele iodate. Altă dată, în epoca abstinențismului terapeutic al acestor afecțiuni, se accizează pe aceste băi o mai importantă valoare terapeutică decât astăzi, când pe baza cercetărilor anatomopatologice și experimentale recente s'a caute a se institui cele mai active tratamente specifice în contra acestor grave complicațiuni, iar băile rămân cel mult ca o pauză agreabilă.

Medicul trebuie să fie în tratamentul neuropatiilor în continuu dublat de psihoterapeut și și ori-ce moment la îndemână bolnavului, pentru ca acesta să nu devieze după inspirațiile sale proprii, mai ales dacă e impresionabil, sugestiv și să nu creadă de ex. că acțiunea calmantă a băii este mai curând o acțiune debilitantă și ca atare, că băile-l fac mai mult rău decât bine și că prin urmare l'a dat o indicațiune greșită din partea medicului. La arteriosclerotici, scleroze în plăci și cu deosebire la tabetici trebuie evitate băile cu temperatura ridicată. Se întâmplă din nenorocire încă destul de des, că tabeticul preataxic în perioada durerilor fulgerătoare, e considerat ca reumatic și trimis adeseori la băi termale cu recomandățiune expresă, ca să facă băi cât se poate de calde, iar efectul obținut e tocmai contrarul de cel așteptat prin agravarea rapidă a simptomelor tabeticului.

Băile sărate simple, de care avem un număr atât de mare, pot fi întrebunțate ca tonice pentru stări de slăbiciune nervoasă, fiind luate la o temperatură moderată și de scurtă durată. Băile minerale, cu conținut de acid carbonic, băile sărate și carbonatate termale sunt recomandabile de asemenea în stări de slăbiciune, nevroză, neurastenie, tabes, arterioscleroză incipientă, turburări funcționale cardiace. Temperatura pentru băile de acid carbonic va fi între 25—32°, durată 10—15', la două zile. Se poate observa uneori la tabetici preataxic sau chiar cu o ușoară ataxie o ameliorare rapidă a simptomelor, ameliorarea stării generale, alinarea durerilor fulgurante, mărirea stabilității etc. în gusa exoftalmică (Basedow) la: și dau aceste băi une-ori admirabile rezultate, care se datoresc acțiunii lor sedative asupra simpaticului.

Băile de nămol se întrebunțază în nevrite și nevralgii. Se pot obține une-ori rezultate admirabile printr-o serie de asemenea băi în cazuri de polinevrite, a căror evoluțiune spre vindicare întârzie.

Băile de mare prin aerul curat, curenții, luminozitatea atmosferii sunt un stimulant puternic pentru sistemul nervos. Baia are efectele băilor reci; escitațiune puternică a sistemului nervos, reacție vie a termoregulațiunii. Baia de mare are și un efect psihic puternic; brăvarea pericolului, pe care-l reprezintă totdeauna marea, necesitatea de a dezvolta oarecare

sforțare musculară în lupta cu valurile sunt foarte potrivite pentru a reface pufin moralul bolnavului și a-i mări încrederea în forțele sale.

Pentru nervoși trebuie însă luate totdeauna oarecare precauțiuni speciale (băi rare, la 2—3 zile, de scurtă durată etc.), pe care medicul le va detalia bolnavului cu îngrîșire. Se va ține seamă și de faptul, că nu toți nervoșii suportă bine marea. Cele mai bune rezultate se pot obține la neurastenici cu simptome ipocondriace, cu necredere în forțele lor, care au trebuință de repaus complet. În bolile nervoase organice nu se poate aștepta altceva decât o acțiune fortifiicantă.

Din cele spuse mai sus se poate deci ușor conchide că „nervoșii” nu sunt cei mai buni clienți ai balneologilor, afară de unele cazuri, pe care le-am specificat aci în treacăt. Trebuie să notăm însă totdeodată, că acțiunea fiziologică a apelor minerale nu este încă destul de bine studiată și că abia în vremea din urmă s'au început studiul mai sistematic în această privință. La noi până în prezent s'a făcut foarte puțin în direcția acestor cercetări, deși s'ar impune, față de bogăția balneară a țării noastre, înființarea unei școli de studii și a unui institut special de hidrologie și a unei catedre speciale la facultatea de medicină, care să studieze și să promoveze cunoașterea acestei ramuri a terapiei medicale și în același timp și a bogăției noastre naționale.

CINEMA APOLLO

Duminecă la 28 Iunie, numai o singură zi rulează frumosul film

Comoara piratilor

zguduitoare dramă de aventuri cu neîntrecutul Houdini. 29—30 Iunie

MASCA NEAGRA

Duminecă dămineața la ora 10 mare reprezentație pentru copii

Vine! Vine!
DANTON

MARE DEPOZIT DE STOFE
DE HAINE
BARBATEȘTI ȘI DE DAME
SZAVA & POPOVICI
STR. NEAGRA No. 51.
20% reducere pentru dnii funcționari
TELEFON 767. TELEFON 767.
582 1—3

CONTRA
ARTERIOSCLEROSEI
FOLOȘI
SCLEROL SYRUP
Prof. Dr. Miadejowsky
vindecă ARTERIOSCLEROZA și urmările ei ca:
AFECȚIUNILE INIMII, DURERILE REUMATICE,
INSOMNIA, TURBURĂRI NERVOASE și DIGESTIVE.
Redă Puterea și Elasticitatea
AMPHORA S. A.
DEPOZIT ENGROS: **AMPHORA S. A.**
BRAȘOV.
472 Se poate găsi în toate Farmaciile. 5—0

Ultime știri

D-l N. Iorga sosește la Brașov

— Conferența de astăzi la liceul Șaguna.

Brașovul, între oaspeții distinși cu prilejul jubileului liceului, are nespusa bucurie de-a saluta pe marele nostru învățat Nicolae Iorga.

Astăzi la ora 3 p. m. d-l Iorga sosește în gara Brașov și, desigur, cetățenii brașoveni îl vor primi așa cum știu să onoreze pe bărbații învățați și marii oameni de stat, cum prin excelență este *Invățătorul neamului, Organizatorul conștiinței noastre naționale.*

Deoarece ce d-l prof. N. Iorga nu poate rămâne la serbările jubilar de Duminecă, d-sa va ține o conferență azi, Sâmbătă, la ora 6 p. m., la liceul „Andrei Șaguna”.

La această conferență vor lua parte toți fruntașii și oaspeții sosiți la serbari, precum și întreg publicul brașovean.

INFORMAȚIUNI

Licențiat în drept. Anim cu plăcere că d-l Cornel Voicu, fiul d-lui antreprenor Voicu din Brașov-vechiu a făcut cu succes licența în drept la universitatea din Iași.

O donațiune ploasă. D-l dr. Vasile Meșter, notar public, a dăruit, în amintirea neultatei sale soții Margareta, liceului „A. Șaguna” suma de zece mii lei, ca să se formeze un fond „Maria Dr. Meșter” din a cărui interes să fie premiat în fiecare an unui elev al liceului, care dovedește mai mult talent literar.

Luăți bilete de-ale loteriei Presa Române din Ardeal și Banat, pentru sporirea fondului necesar la ridicarea unui „Cămin al presei” din Cluj. Prețul biletului 2 lei. Tragera trevocală la 16 August 1925. Sunt 5412 premii în valoare totală de 500.000 lei.

AVIZ. Membrii Societății Sodalior Români „Lumina” sunt rugați a se prezenta Duminecă la orele 7 1/2 dămineața în localul societății de unde vor pleca în corpore la serbările ce le organizează Liceul „A. Șaguna”. — Comitetul.

— Membrii societății „Junii Bătrâni” sunt rugați a se întruni Duminecă dim. la ora 7 1/2 la școala Sf. Treimi de pe Tociile spre a lua parte în corpore la festivitățile jubilar ale liceului „A. Șaguna”. — Comitetul.

Congresul medicilor. D-nii medici, cari doresc a participa la congresul medicilor, care se va ține în Iași în zilele de 5, 6 și 7 Iulie, sunt rugați a comunica această domnului prim-medec al județului dr. Sbarcea.

Industria Textilă Arădană S. A. a căror mărirea se bucură atât în țară, cât și în străinătate cel mai bun renume și unei recunoașterii generale, înființază în orașele mai mari ale țării sucursale proprii, spre a face comunicarea cu comerțul prin aceasta mai directă. În legătură cu această acțiune s'a deschis și în Brașov, str. Hirscher No. 7 depozitul de fabrică, unde toate fabricatele proprii ale fabricii ca: fire de țesut și de mătase canonică, pânzeturi brute, înalbite și colorate, cartoane și stoffe imprimate se țin constant în depozit și se vând pe prețuri originale de fabrică, exclusiv numai pentru revânzătorii.

Dela Direcțiunea tramvalului primim următorul aviz: Trenul Sp. 1, pus în circulație la 17 Martie a. c. în zilele de Joi și Duminecă pe distanța Promenada-Satulung cu plecarea dela Promenada la 23 ore 45 min. până la alte dispozițiuni va circula numai în zilele de Duminecă.

AVIZ. Se atrage atențiunea celor-ce li s'ar imbia spre cumpărare un microscop fosolit, marca Reichert din Viena, o trusă pentru instrumente medicale cu o invelitoare de postav drap și cu instrumente medicale ca aceste obiecte sunt furate. Ceice pot da informații asupra acestor lucruri, sunt rugați să le comunice la Administrațiunea ziarului. 581 1—1

Comunicație zilnică cu autotaxi la Zizin începând de azi, la Vâlcele începând din 1 Iulie. Plecarea dela biroul de autotaxi, Strada Porții Nr. 16, unde se dau lamuriri mai amănunțite. 585 2—3

Școala de Nancy.

O problemă medicală de educație modernă

de Dr. M. SUCIU-SIBIANU, medic șef al spitalului de ochi Brașov. (Absolvent din 1907 al liceului „A. Șaguna“.

A apărut zilele acestea în Nancy — acest frumos orașel din nord-vestul Franței — care de altfel posedă și o facultate de medicină cu bună reputație — pe care am cunoscut-o în trecut într-o călătorie de studii a mea acum 3 ani în Franța — o cântăciță pornită din cercuri extraniversitare și intitulată „Stăpânirea de sine prin autosugestie“, a unui farmacist Emil Coué, care face multă senzație și se discută mult și în criticele ziarelor din Vestul Europei și în societățile savante medicale. Autosugestia în tratamentul bolilor nu este un lucru nou, — dar felul cum Coué pune chestiunea cu un motto, care răstoarnă multe din credințele noastre: „Nu voia este îmboldul faptelor noastre, ci puterea de imaginație“, constituie totuși o direcție nouă a acestei teme extrem de interesante de altfel și pentru medici și pentru public. Și fiindcă Coué cu această nouă direcție în felul de a utiliza autosugestia în tratamentul bolilor și-a creat o adevărată școală creșterând toată Franța cu conferențele sale și căutând să introducă și în terapia clinicilor metoda sa, se vorbește de școala de Nancy, pe care trebuie să o cunoașcă după cum susține el *orice medic, judecător, preot și mai cu seamă orice educator al tinerimei.* Și asta petrucă Coué susține a avea în metoda sa cheia, cu care nu se tratează numai bolile corporale ci și înfrângerea gamă a stărilor bolnave sufletești, începând cu neașteptarea, melancolia, pesimismul, teama de viață, senzațiile de frică, cleptomania, băbăiala etc.: și terminând cu degenerările de ordin moral sau chiar criminal.

De altfel trebuie recunoscut din capul locului acest lucru, că Coué caută prin explicații foarte simple, fără înalte pretenții științifice să se facă înțeles de marele public. Vom discuta pe scurt mai întâi esența școlii de Nancy, și pe urmă câteva idei critice personale. În acțiunile noastre suntem conduși, personalitatea noastră e formată din conștient și subconștient. Un somnambulic care se cățăără noaptea pe vârfurile caselor și care dimineața se scoală din pat fără să știe nimic, a lucrat sub influența subconștientului. Dar în viața de toate zilele acest subconștient fără ca noi să ne dăm seama ne conduce faptele noastre, ne face să credem că acel sau acel organ e bolnav și contra acestui subconștient e adesea dezasertuos; trebuie să lucreze puterea noastră de imaginație, nu voința care totdeauna rămâne învinsă în luptă cu imaginația. Și arată aceasta cu următorul exemplu.

Dacă spunem cuiva să umble pe o scândură lungă de 10 metri și lățime de 25 cm. și scândura — e pe jos o face fără greutate; dacă însă această scândură leagă două turnuri înalte ale unei biserici, aceeași persoană va cădea cu siguranță cu toată voința sa de a trece, căci își închipuie pur și simplu că nu va putea. Dacă însă își va putea închipui că va putea face acest lucru după cum procedează lucrătorii la înălțimi, reușește desigur această probă, deși s'ar opune voința. Și mai departe explică Coué de ce un alcoolic nu se poate scăpa de patima sa cu toată voința, pentru că își închipuie că nu va putea. Și aici apoi se rezumă toată filozofia lui Coué: „Nu fiecare poate să sugereze subconștientului său că va putea cutare sau cutare lucru, trebuie să caute o persoană, un medic care să-i poată însufla

această încredere în sine; prin sugestia medicului său să ajungă pacientul la autosugestie conștientă, care apoi e salvatoarea generală a tuturor boalelor și tuturor relelor, ce decurg dintr'un subconștient neaduscat, neînfrânat, inconștient. Iatrecă noastră senzație de fericire: de sănătate de joacă de puterea noastră de a ne autosugestiona, sau prin noi înșine sau prin intermediul unei alte persoane. Numai 2 categorii de oameni sunt cari nu se pot bucura de binecuvântările acestei autosugestii. 1. Cei rămași înspoi cu spirital și inteligență. 2. Cei ce nu vor să înțeleagă.

Importanța și posibilitatea autosugestiei conștiente se poate demonstra foarte ușor după Coué prin următoarele probe:

Proba I. Se așează școlarul în fața profesorului, care i spune: d-ta nu te gândești acum la nimic altceva decât la căderea înspoi și repeți într'una cuvintele: „Eu cad înspoi, eu cad înspoi“. Și în timp ce profesorul abia atinge umărul drept, școlarul cade înspoi în brațele profesorului, dacă autosugestia a fost completă. Apoi continuă această probă, dând ordin școlarului în mod poruncitor: „Pe măsură ce sugestia mea susține Coué se va transforma în autosugestie conștientă, perfectă a școlarului, în această măsură va reuși mai bine proba“.

Proba II. Școlarul (pacientul) se așează în fața profesorului, care îi pune ambele mâini pe tâmplă și privindu-l în față îi zice: „Vezi cădea înainte, vezi cădea înainte“.

Proba III. Cel pe care vom să-l învățăm autosugestia, va ține mâinile înainte și degetele strânse. Profesorul se uită fix la el, plimbă mâinile sale pe mâinile lui, în timp ce repetă într'una „Nu vei mai putea deschide degetele... și școlarul se gândește într'una „Nu pot, nu pot, nu pot deschide degetele“. „Acum încearcă când număr trei să deschizi degetele“ și într'adevăr școlarul nu poate, până ce noi noi autosugestionăm ideea contrară. Proba va reuși desigur când ideea noastră s'a transmis elevului și în caz de nevoie se va întreba un ton de comandă, ca prin sugestia profesorului să poată intra în funcționare autosugestia elevului.

E ușor acum de înțeles că cum Emil Coué trece de la aceste elementare experiențe cu bolnavii, la tratamentul bolilor de care suferă, întrebându-l următorul limbaj, care bine înțeles poate suferi după necesitate mici modificări: „Așează-te și închide ochii, nu vreau să te adorm, hipnotismul e de prisos, numai închide-ți ochii ca atenția să nu-ți fie de nimic atrasă, ci să fie bine îndreptată numai asupra cuvintelor mele, cari trebuie să se înlipărească bine în creierul d-tale, așa de bine că chiar contra voinței d-tale vor rămânea pe veci acolo și te vei supune lor și d-ta și toate organele d-tale.

În prima linie îți spun (presupunem că bolnavul suferă de lipsă de poftă de mâncare) că vei simți de trei ori pe zi, dimineața, la prânz și seara o foame irezistibilă, însă vei fi foarte atent să mesteci bine și să nu mănânci afară din calea mult. În consecință și digestia va merge foarte bine și substanțele nutritive se introduc în organism, se vor transforma în sânge, mușchi, energie și putere de viață. Fiindcă prin urmare și digestia e bună, va fi și defecția normală și în fiecare zi; dimineața vei avea scaun, fără ca să mai ai nevoie de nici un

medicament. Noaptea nu vei mai avea nici un vis urât, sau care să-ți însușe frica, ci vei dormi ca un copil și dimineața te vei trezi volos și recreat (în caz că pacientul va suferi și de insomnie). Dacă s'a înlămpat deseori în trecut (temperament choleric) că ai isbucnit într'un val de mânie, de aici înainte vei fi totdeauna cu răbdare și stăpânit, căci lucrurile supărătoare de până acum te vor lăsa rece. Și dacă pe viitor (la pacient neuraștic) te cuprind o inexplicabilă senzație de frică, groază, neliniște, emoție, gelozie etc., acestea vor dispărea ca fumul, prin puterea sănătoasă de imaginație. Mai adaugă că toate organele d-tale funcționează admirabil, inima bate ritmic, cu o regularitate matematică, plămânii oxidează în mod desăvârșit, rinichii, stomacul, intestinalele și vesica toate funcționează normal așa că chiar azi să nu funcționeze vreunul din organe bine îți vei recăștiga curând sănătatea completă ca și în fiecare zi îți merge mai bine“.

Aceasta este iarăși o notă originală în metoda Coué că ordonă pacientului de a-și spune singur de 20 ori dimineața și de 20 ori seara: „În fiecare zi îți merge tot mai bine în toate privințele“.

Și în spre sfârșitul ei e plină cartea de scrisorile de mulțumită ale sutelor de pacienți trimise profesorului și elevilor săi dela școala din Nancy, cari toți și au propus bine înțeles să vindece prin autosugestie aproape toate boalele clientului lor.

Și acum, conform programului expus mai sus după ce am descris metoda școlii din Nancy, câteva observații critice. Nu poate să fie așa de mare antagonismul între voință și puterea de imaginație cum susține Coué. Din contră dacă voința e bine dezvoltată, și ea este și încrederea de sine, atunci puterea de imaginație, puterea de autosugestie, poate să-și exercite mai bine acțiunea sa. E același cerință a succesului și a sănătății, pe care o poartă cel în toate clasicile tratate de dezvoltarea caracterului (Marden, Förster) anume voința și încrederea în sine, pentru cari Coué doar are a te cuvinte, putere de imaginație, autosugestie și pe cari el încearcă să le aplice în terapeutică, lucru pe care deasemenea îl cunoaște de mult, din vechea anticitate, medicina.

Ceeace e totuși genial și atrăgător în cartea lui Coué, e modul cum a știut să trateze simplu, combinând aceste vechi elemente cunoscute. Desigur puterea de sugesție contribuie mult la reputația unui medic, dar și Coué nu spune un cuvânt cum a-și vindeca de ex. prin autosugestie un bolnav de glaucom sau cataractă, cancer sau apendicită, sau alte cazuri chirurgicale. E ușor de adus exemple în cari puterea de voință nu e suficientă, o credem cu toții aceasta, dar atunci dacă puterea de imaginație e salvatoarea sublimă din toate bolile și relele, de ce nu te ajută și ea în toate împrejurările?

Fiindcă și așa sunt de multe ori slabe aceste elemente de cari avem nevoie în viață, de ce n'am combina credința cu puterea de voință și cu autosugestia? Aceasta o credem bucuros și noi, imensa majoritate a medicilor și a tuturor educatorilor, că alături de credință, voință, rațiune, autosugestia este un element important în viața noastră intimă sufletească și chiar un excelent mijloc terapeutic, dar această autosugestie, după mine, nu va scădea nici odată prestigiul voinței și nu va scăpa nici odată pe bolnavii suferinzi de necesitatea intervențiilor operatorii chirurgicale.

Brașov, în 22/VI 1925.

Concursul de atletică ușoară

Corpul Vânătorilor de munte.

În zilele de 19 și 20 Iunie a. c. a avut loc concursul de atletică ușoară. Corpul Vânătorilor de munte.

Concursul a decurs în cele mai perfecte condiții de organizare și aranjament datorit Grupului 1 V. Munte. El s'a disputat între unități pentru cupa A. S. R. Principele Carol și a dat următorul rezultat la puncte:

- 1. Batalionul 2 V. Munte 66 puncte (știgător al cupei).
- 2. Batalionul 3 V. munte 53 puncte.
- 3. Batalionul 6 V. Munte 34 puncte.

Concursul a intrunit în total peste 120 de concurenți și a dat următoarele rezultate tehnice:

- 100 m. plat Lt. Schusster 11"8
- 2. Lt. Sârnețiu V. 3. Locot. Dumitrescu.
- 200 m. plat. 1. Lt. Schusster 23"3/5. 2. Locot. Sârnețiu V. 3. Lt. Rădulescu M. Ioan.
- 400 m. plat. 1. Lt. Sârnețiu V. 55"1/5 — 2. Lt. Schusster M. 3. Caporal Roman Ion.
- 800 m. 1. Sold. Marton Andrei 2.15 m. 2. Lt. Popescu Ion 3. Pior. Pletea N.
- 1831 m. 1. Sold. Marton Andrei m. 5.53,1/5. 2. Sold. Drăgan Manole. 3. Sold. Ghiuță Samoil.
- 5000 m. p'at. 1. Sargent Manole m. 17.5 2. Marton Andrei 3. Sold. Drăgan Manole. (Marton bătut cu 5 m. după un demaraj de 300 m.)
- 10 000 m. (în continuare). 1. Serg. Manole 37.2 m. 2. Sold. Drăgan Manole. 3. Serg. Preda.
- Cross-ul alpin 6200 m. diferență nivel 200 m. 1. Sold. Marton Andrei 30.30 m. 2. Pior. Zaharia N. 3. Soldat Drăgan Manole.
- Garduri 110 m. 1. Lt. Sârnețiu 18.6 m. 2. Lt. Rădulescu I. 3. Elav Ugray.
- 200 m. garduri. 1. Lt. Sârnețiu m. 29,1/5 2. Pior. Zaharia N. 3. Serg. Barta.
- 400 m. garduri. 1. Lt. Sârnețiu 66.4 m. 2. Pior. Zaharia. 3. Sargent Barta.
- Ștafeta 4 x 100. 1. Batal. 2. V. M. 49 m. 2. Batal. 6. V. M. 3. Batal. 3 V. M.
- Ștafeta Olimpică. 1. Bat. 6 V. Munte m. 3"32 2. Batal. 2 V. M. 3. Batal. 5 V. M.
- Lupta cu frânghia. 1. Batal. 3 V. M. 2. Batal. 6 V. M. 3. Bat. 1 V. M.
- Aruncarea greutății. 1. Locot. Negru 10.88 m. 2. Cap. Medeleanu 10.82 m. 3. Adm. Sit. Minoescu Fl. 10.76 m. (în afară de concurs cap. Medeleanu 11,17 m.)
- Discul. 1. Căpit. Medeleanu 34.56 m. 2. Sit. Bontaș V. 32.45 m. 3. Lt. Schusster 32, 36 m.
- Sulița. 1. Căpit. Medeleanu 42.52 m. Lt. Schusster 41.90 m. 3. Caporal Tiță 36.21 m.
- Ciosanul. 1. Căpit. Anghel C. 27.17 m. 2. Sublt. Minoescu 26,86 m. 3. Caporal Dobrin 24,15 m.
- Grenadă precizie. 1. Căpit. Rădulescu Fi. 2. Soldat Avram Mihai. 3. Soldat Zatkos Iosif.
- Grenadă lungime (stil liber). 1. Lt. Neșțianu 72.70 m. 2. Sit. Ionescu 67.73 m. 3. Lt. Negru 67.03 m.
- Sarıtura în lungime cu elan. 1. Lt. Schusster 5.81 m. 2. Lt. Ilie Radu 5.73 m. 3. Soldat Homorezeanu 5.64.
- Triplu salt. 1. Locot. Neșțianu 10.77 m. 2. Sold. Homorezeanu. 3. Cpt. Constantinescu Al. C.
- Sarıtura înălțime cu elan. 1. Caporal Buzi 1.55 m. 2. Lt. Ilie Radu 1.50 m. 3. Sit. Munteanu 1.50 m.
- Sarıtura cu prăjina. 1. Locot. Ilie Radu 2.70 m. 2. Lt. Dumitrescu 2.55 m. 3. Caporal Roman 2.50 m.

Un ziar cinstit româ-nesc este o comoară pentru casa fiecărui Român. Abonați dar „GAZETA TRANSILVANIEI“

Nr. 287 execuțional 1925. **Publicațiune de licitație**

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare ș. a. mașină de cusut și mobile de casă care în urma deciziei Nr. C. 1871 din anul 1923 al judecătoriei de ocol din Brașov s'au executat în 23 Ianuarie 1925 în favorul executorului dr. Simion Turtea din Brașov pentru încasarea capitalului de 1170 Lei și acces prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 1200 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efeptuirea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G: 679—1925 al judecătoriei de ocol din Brașov se fixează termenul pe 16 Iulie anul 1925 la orele 3 p. m. în Brașov Str. Înălțitor Nr. 13 și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceia, că lucrurile sus-amintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețului de strigare.

Pretenziunea care e de încasat, face 1170 Lei capital, iar spesele până acum staverite de 600 Lei 50 b. plus cari se vor mai ivi.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții, și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Brașov, la 23 Iunie 1925.

F. Crișan executor judecătoresc de ocol. 1—1

Subprefectul Județului Ciuc.

No. 2230/1925.

CONCURS.

În conformitate cu Art. 78 din Regulamentul pentru statutul funcționarilor publici publicăm concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

- 1. Postul de primpretor a plasei Mercurea-Ciuc.
- 2. Postul de cancelist la prețura Sănmărtin în cl. de salarizare IX gr. 2.
- 3. Postul de cancelist la prețura Mercurea-Ciuc în cl. de salarizare IX, gr. 1.
- 4. Postul de notar comunal în Tulgheș.

Concurenții vor înainta cererile Subprefecturii Jud. Ciuc până la data de 10 Iulie 1925, adresate dlui Prefect, la care vor anexa următoarele acte:

- a) Estras de pe actul de naștere.
- b) Certificat medical.
- c) Certificat de studii.
- d) Dovezi despre satisfacerea serviciului militar.
- e) Declarație de limbile ce cunoaște.

Cererile cari nu întrunesc aceste condițiuni nu se iau în considerare.

Mercurea-Ciuc, 19 Iunie 1925.
Dr. German, subprefect.

576 1—1

Consemnarea alegătorilor comunali.

Primum următorul comunicat: Primăria a esmis delegați, cari să meargă din casă în casă spre a conscrie pe alegătorii comunali, cu numele, după vârstă și ocupație, în vederea alegătorilor pentru reprezentanța ord. șenească, ce vor avea loc la toamnă.

Brașov, la 26 Iunie 1925.

578 1—1 primar, Dr. Schnell

Tribunalul Braşov.

No. G. 12/3-1925.

In numele legii Tribunalul Braşov, în cauza înaintată la 15 luna Aprilie 1925 cu No. G. 12/1925 de către Societatea „Junilor Roşiori” din Braşov reprezentată prin Nicolae Spudercă preşedintele societăţii susnumite pentru înscrierea ei de persoană juridică în baza desbaterii orale, terminate la 15 Iunie 1925 a dat în ziua mai jos arătată următoarea

Sentinţă:

Tribunalul acordă calitatea de persoană juridică de drept privat „Societatea Junilor Roşiori” din Braşov.

S-a ordonat înscrierea acestei Societăţi în registrul persoanelor juridice al acestui Tribunal, după ce prezenta sentinţă va rămânea definitivă.

Motivare:

Având în vedere petiţiunea dată acestui Tribunal de Societatea „Junilor Roşiori” din Braşov, prin care cere a se recunoaşte calitatea de persoană juridică a Societăţii „Junilor Roşiori” din Braşov.

Văzând că sunt depuse la dosar, actul constitutiv, statutele, şi bilanşul etc.

Având în vedere şi avisul Ministerului de Instrucţie cu No. 19692/1925 din 26 Maiu prin care se comunică că este pentru a se acorda Societăţii „Junilor Roşiori” din Braşov, calitatea de persoană juridică.

Că, dl prim-procuror al Tribunalului Braşov, în concluziile orale puse astăzi în şedinţă a conchis că se poate acorda acestei Societăţi calitatea de persoană juridică, nefiind nimic în contra ordinii publice, bunelor moravuri şi liniştei sociale.

Văzând susţinerile reprezentanţei acestei societăţi şi a se acorda calitatea pers. juridice.

Văzând şi dispoziţiile art. 3 şi urm. din legea persoanelor juridice.

Tribunalul

Admite cererea şi acordă calitatea de persoană juridică Societăţii „Junilor Roşiori” din Braşov, şi înscrierea sa în registrul special al Tribunalului.

Această sentinţă a fost pronunţată de către instanţa la 13 luna Iunie 1925 în prezenţa părţilor.

Dată azi la 13 Iunie 1925, în şedinţa publică.

Prim Preşedinte,
Aurel Săfărescu, m. n.
Prim Procuror,
A. Popovici.
Judecător,
Gh. Cocea m. p.
Grefier,
A. Şelariu m. p.
Pentru conformitate
A. Şelariu.

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa generală, că în ziua de 10 August 1925, la ora 11 se va ţine licitaţie publică în localul Regiunii IV-a Sanitară Braşov, Str. Furcilor Nr. 12, cu oferte închise, pentru vânzarea unui autocamion Vulcan proprietatea Regiunii IV-a Sanitară Braşov.

Concurenţii, odată cu oferte, vor depune şi o garanţie de 10% asupra preţului ce oferă, garanţie care va fi numai în recipisă de consemnare de la Administraţia Financiară.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu dispoziţiunile art. 72-83 din legea contabilităţii publice.

Autocamionul se poate vedea în orice zi în curtea localului Regiunii IV-a Sanitară din Str. Furcilor Nr. 12 Braşov, Braşov, 1925 Iunie 23.

Directorul regiunii IV sanitare inspector general sanitar.
Dr. Sbarcea.

Şeful cancelariei subdirector cl. I
Alex. Neaga.
567 1-1

Ministerul Justiţiei

Comisiunea de naturalizări.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelor care ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege:

Domnule preşedinte,

Subsemnata Berta Stadler, domiciliată în Braşov, Str. de Mijloc No. 21, comerciantă, de origine austriacă, necăsătorită, am onoare a vă ruga să binevoiţi a-mi acorda în baza certificatelor anexate sub 1-7, naturalizarea cu dispensă de stagiul.

Cer respectuos dispensa de stagiul având în vedere, că subsemnata am emigrat în Ardeal în anul 1910, deci mă gădesc în Braşov de 15 ani în mod stabil.

Totodată cu onoare rog să binevoiţi a-mi elibera un certificat că am înaintat prezenta cerere de naturalizare.

Braşov, la 12 Martie 1925.
Cu profund respect,
574 1-1 (ss) Berta Stadler.

Ministerul Justiţiei

Comisiunea de naturalizări.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelor care ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege:

Domnule Ministru,

Subsemnatul Rudolf Volkmer, domiciliat în Braşov, Strada Laterală No. 49, de profesiune torcător, de origine ceho-slovac, căsătorit, am onoare a vă ruga să binevoiţi a-mi acorda în baza certificatelor anexate sub 1-7, naturalizarea cu dispensa de stagiul.

Cer dispensa de stagiul având în vedere că subsemnatul am emigrat în Ardeal împreună cu părinţii mei la anul 1893, deci mă gădesc în Braşov de peste 30 ani în mod stabil.

Totodată cu onoare rog, să binevoiţi a-mi elibera un certificat, că am înaintat prezenta cerere de naturalizare.

Braşov, la 26 Februarie 1925.
Cu profund respect,
573 1-1 (ss) Rudolf Volkmer.

Ministerul Justiţiei

Comisiunea de naturalizări.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelor care ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege:

Domnule Ministru,

Subsemnatul Iosif Carol Stadler, domiciliat în Braşov, Strada Principele Carol No. 29, şef de orchestră, de origine austriac, am onoare a vă ruga să binevoiţi a-mi acorda în baza certificatelor anexate sub 1-8, naturalizarea cu dispensa de stagiul.

Cer respectuos dispensa de stagiul având în vedere, că subsemnatul am emigrat în Ardeal deja înainte cu 16 ani şi sunt căsătorit cu o cetăţeană română.

Totodată am onoare a vă ruga să binevoiţi a-mi elibera un certificat, că am înaintat prezenta cerere de naturalizare.

Braşov, la 12 Martie 1925.
Cu profund respect,
571 1-1 (ss) Iosif Carol Stadler.

De vânzare căţel veritabil

alot (Spitzl).
Strada Mihail Weiss No. 9, 1-2

Şcoala de Arte şi Meserii publică licitaţie pentru furnizarea a 300 (trei sute) stânjeni lemne de foc. Ofertele închise se vor prezenta Direcţiunii Şcolii în ziua 10 Iulie a. c. ora 5 p. m.

1. Tot la acea dată se va vinde prin licitaţie o trăsură de 1 cal.
2. Un ham.
3. O iapă cu mânz.

577 1-1

Nr. 557
execuţional 1925.

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoştinţa publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1903 § 19 cumcă lucrurile următoare ş. a. 2 supra edificiu care în urma deciziei Nr. 3252 din anul 1925 al judecătoriei de ocol din Braşov s'au executat în 4 Iunie 1925 în favorul executorului dr. Ioan Hozan din Braşov, pentru încassarea capitalului de 5000 lei şi acces. prin execuţie de acoperire şi cari s'au preţuit în 11000 lei se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efectuarea acestei licitaţiuni, pe baza deciziei Nr. G: 4440-1925 al judecătoriei de ocol din Braşov se fixează termenul pe 16 Iulie anul 1925 la orele 9a. m. în comuna Rotbav No. 153 şi toţi cari au voie de a cumpăra sunt invitaţi prin acest edict cu observarea aceea, că licurile susamintite vor fi vândute în senzul legii LX din 1881 § 107 şi 103 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata şi în caz necesar şi sub preţul de strigare.

Pretensiunea care e de încassat face 5000 lei capital, dobânzile cu 13% socotind din 25 April 1925, iar spesele până acum staverite de 1563 lei plus cari se vor mai ivi.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost executate şi de alţii şi aceştia si ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Braşov, la 23 Iunie 1925.
E. Crişan,
executor judecătoresc de ocol.
575 1-1

Ministerul Justiţiei

Comisiunea de naturalizări.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelor care ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege:

Domnule preşedinte,

Subsemnatul Alois Volkmer, domiciliat în Braşov, Strada Laterală No. 60, maestru torcător, de origine ceho-slovac, am onoare a vă ruga să binevoiţi a-mi acorda în baza certificatelor anexate sub 1-7 naturalizarea cu dispensa de stagiul.

Cer respectuos dispensa de stagiul având în vedere, că subsemnatul am emigrat în Ardeal împreună cu părinţii mei la anul 1893, deci mă gădesc în Braşov de peste 30 ani în mod stabil.

Totodată cu onoare rog să binevoiţi a-mi elibera un certificat că am înaintat prezenta cerere de naturalizare.

Braşov, la 26 Februarie 1925.
Cu profund respect,
572 1-1 (ss) Alois Volkmer.

Preţurile deosebit de urcate ale cafelei veritabile ne-au făcut să încercăm dacă nu cumva

CAFEAUA MALZ

introdusă şi atât de apreciată în ţările din vestul Europei ca aliment, poate fi introdusă şi la noi.

Prin urmare ţinem în depozitul nostru din berăria dela Dârste la dispoziţia publicului cafeaua MALZ, proaspăt prăjită pentru preţul de 25 lei 1/2 Kgr. Rugăm on. public să facă o încercare, având noi convingerea că acest surogat, înlocuieşte în mod convenabil, mai hrănitor, şi mai eficient alte soluri de cafea.

Se recomandă spre consumare îndeosebi copiilor.

Cu deosebită stimă
Bodega
Grupul Carol Czell
Strada Vămii No. 17.
559 3-0

DEPOZITUL A. S. A. INDUSTRIA TEXTILĂ ARĂDANĂ

va fi deschis în Braşov,
STR. HIRSCHER No. 7.
In 1 Iulie z. c.

Mare magazin de pânze brute, inalbite şi colorate, cartoane şi stofe imprimate, fire de ţesut şi de industrie casnică.

Vânzare numai pentru revânzători

568 1-1 TELEFON No. 3-96.

Mutare de prăvălie!

Avem onoare a aduce la cunoştinţa onor. public, că sucursala noastră locală din Strada Mihail Weiss No. 11 s'a mutat în STRADA VĂMII No. 11. Cu acest prilej rugăm onorata noastră clientelă, să binevoiască a ne vizita şi în noul nostru local.

IULIU MEINL

Import de cafea.
570 1-5

CURENTAT ar trebui să fie orice om, care nu-şi lustruieşte ghetetele; cu

MARCA

CREMA DE GHETE „Vultur”

494 1-0

No. 12229/1925.
cons. orăş.

Publicaţiune

Având în vedere marile pagube, ce se fac proprietarilor de pământ prin furturile dese şi în interesul provenirii acestor furturi, se dispune, ca pe drumurile de câmp de pe hotarul oraşului Braşov, nu se va mai putea circula dela 25 Iunie până la 1 Noomorie a. c. în timpul dela 9 1/2 seara până la 4 dimineaţa nici pe jos, nici cu căruţa.

Contravenienţii se vor pedepsi ca cei cari au comis o transgresiune de câmp
Braşov, la 23 Iunie, 1925.
579 1-1 Consiliul orăşenesc.

Curs de dans de Vacanţă.

În şcoala FRANCISC IJAC (Gewerbeverein) se va începe la 1 Iulie un curs pentru copii şi la 15 Iulie a. c. un curs pentru studenţi. Înscrierea se poate face zilnic Str. Castelului Nr. 110

ANEMIA

Însamă lipsă de sânge provocată de multă muncă, de lipsă de aer, lipsă de soare, lipsă de hrană. Anemicul are faţa galbenă-verzuie, urechile străvezii, pleoapele şi buzele decolorate; nu are poftă de mâncare, osteneşte de grabă, are ameţeli. Boala aceasta se vindecă uşor şi în scurt timp. Pentru a şti cum să scăpaţi de această

boală, scrieţi imediat o carte poştală, către FARMACIA VOREL din Fiastra-N. şi veţi primi GRATUIT interesanta şi instructiva broşurică: Cum vă întăriţi trupul şi vă curăţaţi sângele. Numărul broşurelor ce se trimit gratuit, fiind mic, vă rugăm în interesul Dv. a nu întârzia. Vă veţi adresa direct: Farmacia Vorel, Fiastra-N.